

most:

Glasilo študentov Fakultete za gradbeništvo in geodezijo v Ljubljani | December 2009 | brezplačen izvod

ISSN C505 - 737X

December

Fotografija: Janez Mikec

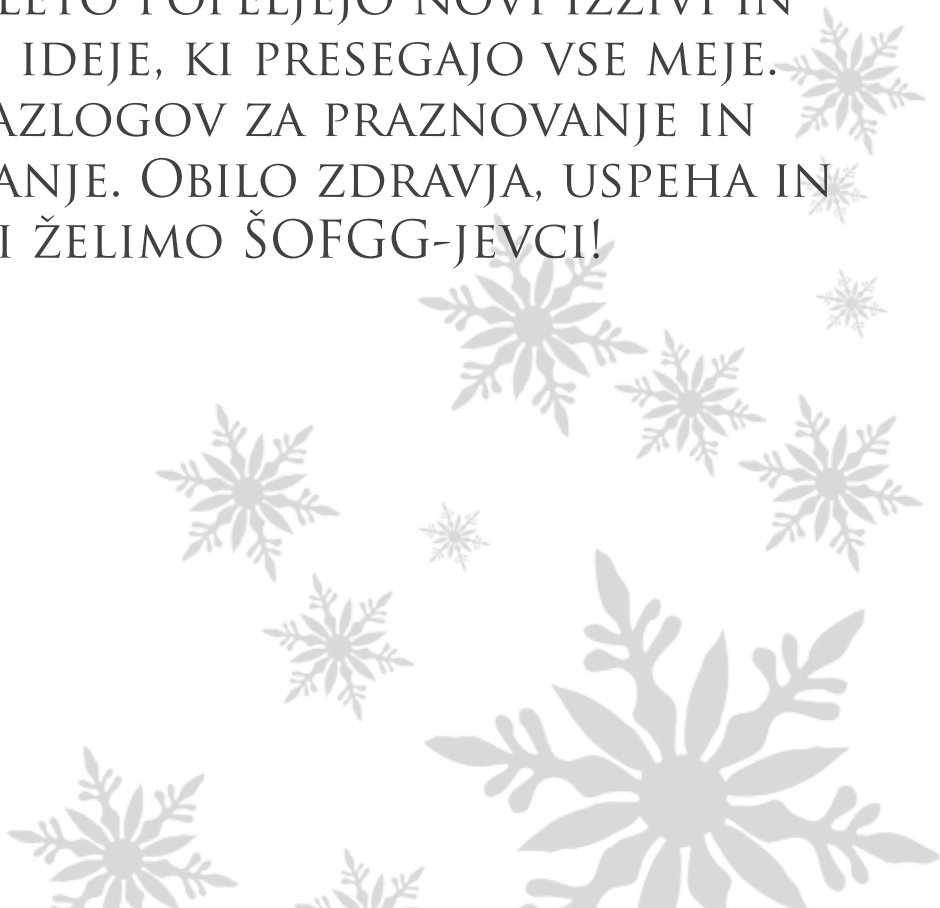
UVODNIK

Konec leta je pred vrati. Čas norih zabav, mirnih večerov v dvoje, čas obdarovanja in krašenja božičnega drevesca v krogu družine. Praznike vsak dojema drugače. Nekomu so le še en dogodek, ki gre mimo vsako leto, spet drugemu, pa so novoletni prazniki čas, ki se ga z veseljem spominja skozi celo leto. Pa ne le zaradi daril, ampak zaradi vzdušja, zaradi nešteto utripajočih lučk, sladkobnega vonja, ki prihaja iz stojnic in malih čarobnih trenutkov. Že sam sprehod po Ljubljani, v družbi tisočernih neznanih nasmejanih obrazov je zadosten razlog, da pozabimo na vse skrbi in vzljubimo ta praznični čas. Čas, ko je lepo če smo nesebični in radodarni. Čas, ko podarjamo iskrene nasmehe, tople objeme in vzpodbudne besede. Tako, vam vsem voščim najlepše božično novoletne praznike, ki bi se jih z veseljem spominjali čez celo leto, mnogo izpolnjenih želja ter srečno in predvsem uspešno leto 2010!!

xoxo Špela Lamut

NAJ TE V NOVO LETO POPELJEJO NOVI IZZIVI IN
CILJI. TER NOVE IDEJE, KI PRESEGAJO VSE MEJE.
IMEJ VELIKO RAZLOGOV ZA PRAZNOVANJE IN
URESNIČI SVOJE SANJE. OBILO ZDRAVJA, USPEHA IN
SMEHA TI ŽELIMO ŠOFGG-JEVCI!

Most na naslovnici

Osrednji kamniti most Tromostovja iz leta 1842 stoji na mestu nekdanjega lesenega, strateško pomembnega srednjeveškega mostu, ki je povezoval dežele severozahodne Evrope z Balkanom oziroma z jugovzhodno Evropo. Med leti 1929 in 1932 je Plečnik osrednjemu mostu dodal še dva mostova, namenjena pešcem in tako ustvaril edinstveno arhitekturno posebnost Ljubljane.

ISSN c505 - 737x
Letnik 6, št. 2, December 2009
Izhaja 4 številke letno

Glavni in odgovorni urednici:
Tina Zavšek
Špela Lamut

Pomočniki:
Ditka Čakš, Maja Šušteršič, Andrej Šabec, Katarina Smrke, Blaž Zoubek, Špela Arh, Gregor Mesarić, Sandra Pranjić, Teja Török, David Pavlin, Matjaž Gorkič, Nina Petruna, Ivan Maloča, Blaž Bosnar

Lektoriranje:
Simona Felicijan

Oblikovanje:
Janez Mikec

Tisk:
Peg d.o.o.

Naklada:
1200 izvodov

Izdaja:
ŠOFGG

E-mail uredništva:
spela.lamut@gmail.com

FGG PETARDA

The Rumble in the Jungle 3

INTERVJU

Franci Pevc 5
Gregor Mesarić 6

AKTUALNO

Študentska organiziranost 8
Študentski svet FGG 10
Tutorji na FGG 11
Podelitev pohval 12
Vitalna 90-letnica, gospa Univerza 13

MALE SIVE CELICE

Pregrada Vajont - večni opomin 14
Kitajski zid 16
Emonika 18
Kolizej 19
Športna dvorana Stožice 20

ŠALABAJSEK INŽENIR

Parkirišče ob Merkurju na Viču 21

POTOVANJE

Viva la Barceloca! 22

LAHKIIH NOG NAOBKROG

Črna prst 24

ŠPORT

Doping 25

KOLUMNA

Rok trajanja: omejen! 26

FGG KABINET

27

ŠTUDENTFUTER

Marelični cmoki 28

NA FOTELJU

Bodimo proaktivni! 29

REPORTAŽA

Absolventski izlet 30

The Rumble in the Jungle

The Rumble in the Jungle slovi kot eden izmed najboljših dvobojev boksarske zgodovine. Pisalo se je leto 1974, ko sta se v Kinšasi, v današnji Demokratični republiki Kongo, na boj pripravljala glavna akterja – Mohamed Ali in George Foreman. To je bil dvoboj, s katerim je Mohamed Ali končno dobil priložnost, da si povrne naslov svetovnega prvaka, ki mu je bil po krivici odvzet leta 1971. Priložnost, da se pobere po tem, ko je bil večkrat zatiran in je moral poklekni pod pritiskom, ko mu ni uspelo.

In te besede so namenjene ravno tistim študentom, ki jim letos ni uspelo. Ki jim je po nekakšnih "družbenih" normah pač spodletelo. Za vse tiste, ki so svoje glave nemalokrat potegnili med ramena, ko so profesorji razlagali, kaj si predstavljajo pod pojmom "uspešni študent." Za vse tiste, ki so čutili sram in cmok v grlu, ko so profesorji predstavljali porazno statistiko študentov na FGG ... porazno glede na leta študija, porazno glede na osip iz letnika v letnik, porazno tudi v končnem številu diplomiranih glede na število vpisanih. Sram zato, ker so vedeli, da tudi sami pripomorejo k tej statistiki. Cmok v grlu zato, ker si niso želeli, da bi izpadlo tako. Pa vendar je. In spet so razočarali. Profesorje po statistiki, starše po pričakovanjih ... najbolj pa sebe. Logično, nihče ni rad "luzer". Vloga najbolj lenega in najbolj neumnega ni ravno hvaležna; vsekakor ni taka, ki bi lahko kandidirala za oskarja.

Torej, dragi moj "luzer": ponavljaš, pavziraš, vlečeš absolventske staž že v poldrugo leto, "pišeš" diplomu že dve leti ... skratka, mešaš zrak na sto in en način? Imam novico zate – pa kaj! Ob predpostavki, da si kljub vsemu še vedno odgovoren posameznik in ne nekakšen razvajen mamin sine, lahko rečem le to. Pa kaj! To je tvoje življenje, sam ga živiš in konec koncev sam prevzemaš vse posledice svojih dejanj. In da, tudi odgovornim posameznikom se zgodi, da tu in tam pokleknejo, imajo slab dan, mesec ali celo leto. Tako, ki bo šlo v eno tistih škafel spominov, ki jih leta in leta ne jemljemo dol z omar. In verjemite mi, za vsakega nastopi to obdobje; saj je zdaj že jasno, da ne govorimo več o tem, da nam ni uspelo opraviti enega izpita ali letnika, ampak o življenjskih stvareh. Takih, nenačrtovanih, ki te zadanejo ob štirih zjutraj, ko najmanj pričakuješ. Ko se zberemo, je na prvem mestu treba razmisliti, kje leži vzrok za tako situacijo. Vsak namreč pri sebi točno ve, v kateri točki se mu je zalomilo. Tisti precep, ko se tvoje življenje ustavi na točno določeni točki, medtem ko vsi ostali drviijo mimo tebe. Zakričal bi, pa ne moreš. Premaknil bi se, pa so noge kot okamenjele. Sprejel

bi pomoč, pa vsaka roka spolzi skozi tvoje dlani. Da, vsak pozna svoj trenutek nemoči. Ko se končno soočiš z njim, ga poskušaj sprejeti. Da, sprejeti. Ne pozabiti, ne se pretvarjati, da ga ni, ne ignorirati, ampak izbrati težjo pot in sprejeti. Torej, prevzemi posledice, vdihni poraz, pusti, da bolečina napolni tvoje telo. Vzemi si čas, saj je to najtežji del.

Začni načrtovati. Majhni koraki – od tega, da zjutraj vstaneš iz postelje, do tega, da si pripraviš normalen obrok. Načrtovanje pomeni napredek, pomeni, da ti ni več vseeno, kaj se zgodi, pomeni, da si pripravljen sprejeti tudi "jutri". Z veseljem pričakuješ jutri, saj veš, da ne bo le eden dan v tednu, isti kot danes.

Vzemi si čas, najdi pot k sebi. Četudi boš malce zanemaril faks, službo, življenje, ki se odvija okoli tebe. Pri tem presliši stavke, kot so: *"Se ti ne zdi, da je zdaj počasi že dovolj ..."* in *"Ne morem verjeti, da so drugi že, medtem ko ti ..."* Ne, ker ne bi bili smiselni, ampak ker enostavno ne pomagajo, če človek ne uredi zadev tam, kjer je potrebno. Na svojem podstrešju. Če boste eno leto kasneje diplomirali, ne bo svet nič bolj drugačen. Če mene vprašate, je diploma eden večjih nategov v življenju. Pa ne, da bi bila zdaj kaj zagrenjena, ker mi je taksist zadnjič rekel, da *"za tak denar on ne bi iz postelje vstal"*, ali da bi zlonamerno drezala v "sveti gra" profesorjev in staršev. Nasprotno, s svojim življenjem sem v tem trenutku čisto zadovoljna, razumem tudi stališča in izhodišča drugih. Povem pa tudi svoje. Da to, kar vam vsa leta skušajo vcepiti v glavo in dopovedati, da vse, kar morate narediti, je diplomirati in potem bo "boljše", bo drugače, boste vi drugačni, da boste vstopili v nek popolnoma drug svet, z novimi priložnostmi ... vse to je, kako naj se izrazim? Naši južni bratje imajo zelo primeren rek: *"Tresla se gora, rodilo se miš."* Skratka, nekako si razočaran oziroma zadoščenje ni ravno takšno, kot si pričakoval. Zdaj, ko malce manj naivno razmišljam, lahko rečem, da ti diploma definitivno ne more zagotoviti glavnega dobitka. Ne v tem svetu, ne danes, ne v družbi, ki potencira individualizem in nepotizem.

Povem pa vam še nekaj – diploma ti zagotovi srečko! Ne moreš upati na glavni dobiček, če niti srečke nimaš. S srečko vsaj imaš možnost, da skočiš v peskovnik in se igraš s "ta velikimi". Torej le glej, da boš srečko pametno vložil, da ne ostaneš zunaj peskovnika.

Zato vzemi si čas, premisli, kaj želiš od sebe, saj bo za igrice v peskovniku časa na pretek. Sprejmi odločitve. Te verjetno ne bodo lahke, ampak ugani kaj? Tiste ta prave tudi nikoli niso. Pa, če leži ta v tem, da nameravaš pustiti faks in ubrati čisto drugo pot, ali v tem, da ga le misliš narediti. Poskrbeti moraš, da bodo te odločitve prave. Prave so tiste, ki niso odločitve tvojih staršev, odločitve bližnjih, kolegov, profesorjev ... ampak so predvsem tvoje. Takih odločitev se človek tudi lahko drži. Skratka, vztrajaj pri svojih odločitvah, naredi nekaj iz sebe. Ker, če ne, si potem res en navaden "luzer". Konec koncev, tudi Mohamed Ali ni ždel doma in se kujal zaradi krutega življenja, ki mu ne prizanaša, ampak se je vrnil v ring, nadaljeval je boj. Boj zase, boj za svoje ljudi, boj za vse zatirane in potlačene. In zmagal!

Pripravite se, kajti zunaj je džungla, tekočenje levov. Rane, ki jih prenesete, so rane leva bojnika. In četudi izgubite kakšno bitko, naj vas nihče ne poskuša prepričati, da ne znate rjoveti!

Sandra Pranjić (končno tudi univ.dipl.vod.
in kom.inž. :))

Intervju: Franci Pevc

Večkratni državni prvak, 2. mesto v evropskem pokalu, nebroj nastopov v svetovnem pokalu, skupaj s soplesalko Klavdijo Babnik dobitnik priznanja Plesne zveze Slovenije za najuspešnejši plesni par v akrobatskem rock'n'rollu. Vse to so uspehi študenta vodarstva in komunalnega inženirstva ter tekmovalca v akrobatskem rock'n'rollu Francija Pevca. Človek, ki živi svoje sanje ter sledi začrtani poti s ciljem postati najboljši na svetu.

Kako bi opisal akrobatski rock'n'roll, kakšna je razlika med njim in nekim klasičnim dojemanjem plesa?

Rock'n'roll je pravzaprav sestavljen iz dveh ločenih prvin združenih v eno. Prvi del vsakega nastopa je talni del, ta traja eno minuto in je sestavljen iz plesnih prvin, drugi pa je akrobatski in traja minuto in pol. V tem času mora vsak par izvesti šest akrobacij in jih vključiti v plesni del. Tu je pravzaprav ta razlika. Ko namreč slišiš za rock'n'roll in potem plešeš. Pri nas je poudarek predvsem na akrobacijah.

Kako poteka en običajen dan Francija Pevca?

Faks, počitek, trening, ostale obveznosti. Se kar malo ponavlja, ampak drugače pač ne gre.

Kako pa so zgledali tvoji začetki?

Bilo je daljnega leta 1993. Star sem bil sedem let, ko sem na povabilo prijatelja čisto po naključju šel na plesni tečaj. Takrat to ni bilo nič resnega. Plesali smo krokodilčke in podobno. Po enem letu pa je prišla ponudba naše takratne vaditeljice, da bi začel z rock'n'rollom. Tako sem pravzaprav pristal v teh vodah. Vmes sem še štiri leta treniral smučarske skoke, vendar so kmalu po prvih doseženih uspehih v plesu bili postavljeni na stranski tir in sem potem nadaljeval s plesom.

Kako usklajuješ ples in pa študij?

Vsekakor to zahteva več truda in ponavlja se ples pomakne malce v ospredje, kar pa seveda ne pomeni, da karkoli počnem polovično. Trudim se biti uspešen na obeh področjih in se ne pritožujem. Ples namreč obožujem in se zavedam, da večno tega ne bom mogel početi.

Kateri dogodek se ti je na tvoji dosedANJI poti najbolj vtisnil v spomin?

To da sem izpustil plesalko iz rok (smeh). Bilo je na tekmi, kjer sem se malo preveč vživel v glasbo in pozabil na soplesalko, tako da je ona potem pristala na tleh. K sreči je ostala cela. Bilo je smeha in pol. Ne, saj ni res ... V resnici se mi je najbolj vtisnilo v spomin osvojen 2. mesto v evropskem pokalu.

Kako pa potekajo tvoji treningi?

Treniram minimalno petkrat na teden po dve uri. Od tega sta dva treninga, kjer treniram predvsem akrobatiko, eden, ko delam vaje za moč, drugi, ko treniram tehniko plesa, ter tretji, ki je gimnastičen. Po potrebi pa dodajam še kakšnega, za katerega se zdi, da bi lahko pomagal izboljšati končni nastop. Med vikendi pa so ponavadi tako ali tako tekme.

Kaj nam lahko poveš o tekmovanjih v rock'n'rollu?

Kot v mnogokaterem drugem športu tudi tu obstajajo tekme za svetovni ter evropski pokal, kjer se točke seštevajo in na koncu sezone pride

do razglasitve prvaka. Obstaja pa tudi svetovno in evropsko prvenstvo in to za vsako kategorijo akrobatskega rock'n'rolla posebej, se pravi za pionirje, mladince ter člane A in člane B. Midva (s soplesalko Klavdijo Babnik) zdaj nastopava v kategoriji A, ki je tudi najtežja in pomeni vrh akrobatskega rock'n'rolla.

Kje najdeš motivacijo?

Seveda se ne doživljam samo uspehi, kajti vedno prihaja do nihanj v formi. Ko sva začela plesati v kategoriji B, ni bilo tekme, kjer se ne bi zmotila. Tu bi se rad zahvalil najinemu trenerju Robertu Kneževiću, ki je pravzaprav tisti, ki v takšnih težkih trenutkih poskrbi, da se zadeve začnejo odvijati v pravo smer. Seveda pa tudi sam vidim, da imam relativno dobre fizične predispozicije za doseganje uspehov na najvišjih tekmovanjih, zato z motivacijo pravzaprav nimam nekih težav. Vedno imam namreč pred seboj cilj in ta je, da postanem svetovni prvak v kategoriji A.

Koliko je v resnici pri plesu pomembno dobro sodelovanje para?

Zelo. Če plesalka namreč partnerju ne zaupa, bo zelo težko ustvariti dober vtis na sodnike. Lahko si namreč ne vem kako močan, pa soplesalke ne boš mogel vreči v zrak, ker ne bo pravega zaupanja med vama.

Kako pa to, da si pristal na Fakulteti za gradbeništvo in geodezijo?

Za vodarstvo in komunalno inženirstvo sem se odločil na podlagi predloga kolegice, ki je takrat študirala geodezijo. Potem sem šel na informativni dan in me je zadeva dokončno prepričala. Še posebej mi je všeč ekološka usmerjenost smeri, skrb za naravo v nekem smislu. Čez nekaj časa se zagotovo vidim v vlogi inženirja, ki skrbi, da se procesi v smeri predelave odpadkov izboljšajo.

David Pavlin

Vedno imam namreč pred seboj cilj in ta je, da postanem svetovni prvak v kategoriji A.

Intervju: Gregor Mesarić

Gregor Mesarić je človek, ki je name naredil zelo velik vtis. Spomnim se, da ga je bilo z lahkoto opaziti, če že ne zaradi drugega, je bila to njegova telesna višina. Skozi študijska leta smo se veliko družili in se tudi bolje spoznali. Sčasoma sem odkrila, da je zelo poseben mladi mož, ki je jasno in odločno sledil svojim ciljem, medtem pa veliko storil tudi za ostale študente FGG-ja. Zastopal je našo fakulteto na košarkarskem igrišču in nekaj časa tudi vodil ekipo, priredil marsikatero zabavo, ki je spravila v dobro voljo širšo populacijo Fgg-ja ter pridno vodil in oskrboval Student Info. Spomnim se ga tudi po temu, da je vedno z veseljem pomagal sošolcem, jim posodil zapiske ali svetoval. Gregor morda ni nekdo, ki bi osvojil zlato kolajno na svetovnem prvenstvu in si s tem izboril prostor v rubriki Intervju s študentom. Je pa človek s srcem, ki je po vseh letih poznanstva še vedno ta, ki ga občudujem, spoštujem in mu zaupam. In ravno to v življenju šteje največ!

Kako bi se opisal sam, v nekaj povedih?

Ufff upam, da je tole najtežje vprašanje, ki me bo danes doletelo, sebe je namreč najtežje opisovati ... no pa vseeno, Mesko, kot me kličejo prijatelji, je ponavadi vztrajen in pošten, ni pri bejbah zaželen, ker je srečno poročen, večinoma priazen, nič kaj posebej opazen, relativno organiziran, upam, da tud skuliran. :)

Se še spomniš razloga, da si se vpisal na FGG?

Razlogov za to je več ... po končani Srednji gradbeni šoli je bila zame namreč edina logična izbira FGG, za povrh vsega pa sta gradbenika tudi oče in starejši brat Damir, tako da je bila odločitev še nekoliko lažja. Tudi večina sošolcev in sošolk iz srednje šole se je odločilo, da študij nadaljuje na Fakulteti za gradbeništvo, in vedel sem, da bo lušno, če bomo še kakšno leto preživeli skupaj na faksu, kar se je kasneje tudi uresničilo.

“Življenje je kot boks ... prej ali slej boš knock-outiran in takrat je najpomembnejše, da se pobereš in nadaljuješ svojo borbo!

Kaj pa svojega prvega dne na faksu?

Hmmm ... od tega je minilo pa že precej časa. :) Prvi šolski dan imam v prijetnem spominu, saj je bilo v predavalnici precej znanih obrazov, tako da lahko rečem, da sem se počutil zelo domače. Ponavadi so prvi šolski dnevi tako ali tako prijetni, saj je vse še bolj na izi, pa tudi ni nobene nevarnosti, da bi te presenetil kakšen izpit ali kolokvij. :)

“Vztrajajte, vztrajajte, vztrajajte ... in ne pustite se zavesti tistim, ki pravijo, da je Fakulteta za gradbeništvo slaba fakulteta, ki študentov ničesar ne nauči. Take govornice navadno širijo študenti, ki FGG-ju pač niso bili kos.

Se pa zelo živo spomnim močnega stiska roke takratnega dekana prof. Bojana Majesa ob podelitvi indeksa, ko mi je po pravici povedano kar nekoliko zastal dih, saj je vzbujal veliko strahospoštovanje.

Ti je bilo kdaj med samim študijem žal, da si se vpisal na gradbeništvo?

Prepričan sem, da je vsakdo, ki je imel priložnost spoznati študij na FGG-ju, vsaj enkrat prišel do točke, ko se mu je vse ustavilo in ni videl poti naprej. V takšnih situacijah človek pomisli na marsikaj, tudi na to, da bi zaključil študij. Tudi sam sem doživel nekaj hudih preizkušenj in razočaranj na FGG-ju, vendar mi nikoli ni bilo žal, da sem se vpisal na ta faks. Po vsakem padcu se je pač treba pobrati in nadaljevati z novimi močmi proti končnemu cilju.

Pred kratkim si diplomiral. Najprej iskrene čestitke, zanima pa me, kakšen je bil občutek, se ga da opisati z besedami?

Hvala za čestitke. Občutek je fenomenalen, še posebej ko je vse že za tabo in lahko v prijetnem vzdušju poklepetaš z domačimi, profesorji in sošolci. Seveda je nekoliko prisotna tudi trema, ko čakaš, da se vse skupaj začne, ta pa takoj, ko začneš govoriti in predstavljati svoje delo, čudežno izgine, no vsaj pri meni je bilo tako.

Poleg študija si se ukvarjal z veliko aktivnostmi, ki so bile povezane s fakulteto. Predstavljaj in tudi vodil si košarkarsko ekipo, bil odgovoren za Student info. Sem

še na kaj pozabila, s čim vse si pustil svoj pečat na FGG-ju?

Res je, glavni aktivnosti, ki sta bili neposredno povezani s fakulteto, sta, kot si že omenila, igranje za košarkarsko ekipo FGG oziroma vodenje le-te, ko so mi igranje preprečile poškodbe, ter delo urednika na študentskem spletnem portalu Student info, nekaterim bolj znanem kot ŠIS. Nekaj časa sem bil aktiven tudi pri organizaciji študentskih žurov na FGG ter pri fotografiranju najrazličnejših dogodkov, ki so potekali v okviru fakultete (pikniki, žuri, ekskurzije ... itn.).

Si imel sploh kaj prostega časa (čemu si ga posvečal)?

Seveda ... kljub vsem obveznostim, ki sem jih imel, sem si vedno znal oz. vsaj poskušal vzeti čas zase in za svoje najbližje ter prijatelje. V prostem času sem večinoma športal (košarka, nogomet, rolanje itn.) ali pa zabijal čas na računalniku ali pred TV-jem ob kakšnem dobrem filmu ali nadaljevanji v stilu Prijatelj.

Trenutno si na podiplomskem študiju na EF. Je bil to velik preskok ali si se že privadil tempa?

Po končanem študiju na FGG-ju sem se odločil, da zaplujem še malo v poslovne vode in tako pristal na podiplomskem študiju Ekonomske fakultete (smer Poslovanje in organizacija). Na začetku je bil to kar velik, predvsem miselni preskok, saj sem želel vsako stvar dokazovati in is-

kati neko logiko, zdaj pa sem se že nekoliko navadil na nov sistem razmišljanja. Vseeno pa upam, da mi ta študij ne bo 'vzel' inženirskega razmišljanja. Tempo pa vsaj zaenkrat ni preveč hud, se pa počasi stopnjuje.

V čem je bistvena razlika po načinu študija med ekonomijo in gradbeništvom?

Študij na ekonomiji je veliko bolj raznolik in dinamičen od tistega na FGG-ju. Veliko je nastopanja pred publiko, konkretnih praktičnih primerov, delavnic ... itn. Tudi končna ocena pri posameznem predmetu je sestavljena iz različnih faktorjev (izpit, naloge, seminarske, sodelovanje na delavnicah ...). Študenti se veliko naučijo že med samimi predavanji in zato za uspešno opravljen izpit ni potrebno toliko neprepanih noči kot na FGG-ju, no pa da ne bo pomote, tudi snov je veliko bolj enostavna ... nobenih integralov in diferencialov ne pozna. :) Te pa naša fakulteta (FGG) po drugi strani toliko bolj nauči, kako pomemben faktor v življenju je vztrajnost, in kar je najpomembnejše, FGG te nauči razmišljati z glavo in kako reševati konkretne probleme, pa ne samo tistih gradbenih.

Trenutno si tudi zaposlen, zanima me, če imaš občutek, da ti je fakulteta dala dovolj praktičnega znanja? Kako si reševal te probleme?

Večkrat slišim, da so naši diplomanti blazno nezadovoljni češ, da jih FGG ni nič naučil in da zdaj v praksi nič ne znajo, sam pa sem povsem zadovoljen s tem, kar sem dobil na Fakulteti za gradbeništvo. Študij ti da samo neko osnovo, šele s prakso pa se človek dejansko začne učiti. Je pa res, da sem med študijem na FGG-ju med predmeti močno pogrešal kakšen tuj jezik (angleščina ali nemščina), saj gradbeno podjetje, v katerem si trenutno nabiram

neprecenljive izkušnje (SCT), vedno več projektov dobiva v tujini, zato je znanje tujih jezikov zelo pomembno.

Kateri profesor ti bo večno ostal v spominu in zakaj?

Kar nekaj profesorjev mi bo za vedno ostalo v prijetnem spominu, najbolj pa prav gotovo mentorica Jana Šelih, zabavni Dušan Žagar, ki je znal še tako dolgočasno snov narediti zanimivo, Aleš Golja zaradi najinenga prijateljskega odnosa in Bojan Majes kot velik strokovnjak in neverjetno pozitivna osebnost.

Nekaj profesorjev pa mi bo seveda ostalo tudi v manj prijetnem oz. slabem spominu, sem jim pa vseeno hvaležen, da sem prav zaradi njih postal še bolj vztrajen in odporen na razna metanja polen pod noge.

Ali lahko za koga od profesorjev rečeš, da ti je predal tudi kakšno življenjsko lekcijo?

Bolje gram prakse kot tona teorije ... žal pa se ne spomnim, od katerega profesorja sem to pobral, se pa s tem popolnoma strinjam ... z vsakim dnem bolj. :)

Se spomniš kakšnih nepozabnih trenutkov doživetih na predavanjih ali s sošolci in si jih pripravljen deliti z nami?

Nepozabnih doživetij je bilo ogromno ...

vsaka košarkarska tekma, ki smo jo s fanti odigrali za FGG, je bila nekaj posebnega, vsi FGG žuri, kolikor se jih spomnim, so bili nepozabni, tudi vse tiste strokovne ekskurzije, ko so tudi profesorji odklopili, so bile enkratne ... tudi na predavanjih je bilo pogosto zabavno ... če potegnem črto skozi vse, lahko rečem, da mi je bilo na FGG-ju zares prijetno in da ga bom kar nekoliko pogrešal.

Imaš morda kakšen moto, ki ti daje energijo za uresničevanje ciljev?

Življenje je kot boks ... prej ali slej boš knockoutiran in takrat je najpomembnejše, da se pobereš in nadaljuješ svojo borbo!

Imaš kakšen nasvet ali sporočilo za današnje študente gradbeništva?

Vztrajajte, vztrajajte, vztrajajte ... in ne pustite se zavesti tistim, ki pravijo, da je Fakulteta za gradbeništvo slaba fakulteta, ki študentov ničesar ne nauči. Take govorice navadno širijo študenti, ki FGG-ju pač niso bili kos.

Kakšne so tvoje želje oz. načrti za prihodnost?

Na prvem mestu je seveda dokončati študij na Ekonomski fakulteti in dobiti službo, v kateri bi lahko znanje iz gradbeništva in ekonomije združil, potem bo pa že čas tudi za kakšen naraščaj ali dva. :)

Če bi se imel priložnost še enkrat vpisati na faks, bi ponovno izbral FGG?

Definitivno ... brez najmanjšega oklevanja, že samo zato, ker sem prav na FGG-ju spoznal ogromno prekrasnih ljudi, upam, da nam bo uspelo obdržati stike tudi takrat, ko se bomo razkropili po celi Sloveniji oz. po svetu.

Maja Šušteršič

“

Tudi sam sem doživel nekaj hudih preizkušenj in razočaranj na FGG-ju, vendar mi nikoli ni bilo žal, da sem se vpisal na ta faks. Po vsakem padcu se je pač treba pobrati in nadaljevati z novimi močmi proti končnemu cilju.

Študentska organiziranost

ŠOS

Študentska organizacija Slovenije je krovna organizacija vseh slovenskih študentov, v njej pa se združujejo študentske organizacije univerz, samostojnih visokošolskih zavodov in višjih strokovnih šol, študentske organizacije lokalnih skupnosti ter interesne oblike povezovanja študentov. ŠOS tako vključuje Študentsko organizacijo Univerze v Ljubljani, Univerze v Mariboru, Univerze na Primorskem in Svet študentskih klubov.

ŠOU

Zastopa interese študentov ter skrbi za kakovosten študij in študentsko življenje ter pestro in zanimivo obšolsko udejstvovanje. ŠOU v Ljubljani je prisoten na vseh fakultetah, članicah Univerze v Ljubljani, poleg tega pa še na nekaterih drugih visokošolskih zavodih.

ŠOVZ

Na fakultetah delujejo Študentske organizacije visokošolskega zavoda, sestavljajo jih Upravni odbori, v njih pa je po devet predstavnikov študentov, ki so izvoljeni na neposrednih študentskih volitvah. Ena izmed ŠOVZ je tudi ŠOFGG – Študentska organizacija Fakultete za gradbeništvo in geodezijo, ki organizira in izvaja različne interesne dejavnosti na področju kulture, športa, obšolskega izobraževanja, turizma, založništva, informiranja ...

ČLANI ŠOFGG

Naloge ŠOFGG so številne in obsegajo različna področja, vendar pa se kljub natrpanemu urniku vsako leto zbere ekipa posameznikov, ki skrbimo za to, da se ob študiju dogaja še kaj. Most, tečaji AvtoCada, Allplana, strokovne angleščine, tečaj retorike, teden študija v praksi, strokovne ekskurzije, smučanje, knjižni sejem, slikanje letnikov, Gradbenijada, nepozabni žuri so le nekateri projekti, ki jih je za vas pripravila ekipa v preteklih letih. V upanju, da bomo to leto še boljši, se za vas trudimo:

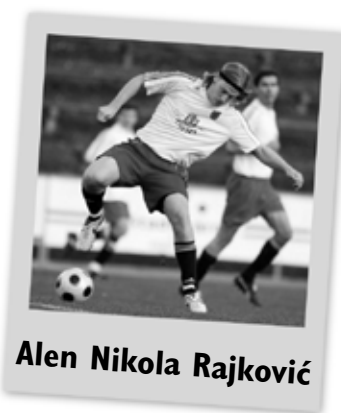
Tina Zavšek

Sem absolventka Vodarstva in komunalnega inženirstva. V ŠOFGG sem prišla pred nekaj leti še kot »frišna brucka«, ki si ob vsem zelenju takrat niti približno ni predstavljala, da bo danes predsednica. Sama funkcija zahteva dobršen del človeka, vendar je vse to v drugem planu, če samo pomislim, koliko zanimivih ljudi sem spoznala in koliko norih doživetij in izkušenj sem dala skozi v teh letih. Čas najdem tudi za tiste stvari, ki jih rada počnem v prostem času. Predvsem rada športam, debatiram s prijatelji, se prepustim dobri glasbi ter potujem in odkrivam nove kraje in njihove kulinarčne specialitete. Bolj je pikantno, bolj mi je všeč.:) Moto, ki me že kar nekaj časa spremlja, je: Uči se iz včeraj, živi za danes, upaj za jutri.

Moj cilj je diplomirati in tako ali drugače »ostati v vodah«.

Pa še to: Med ŠOFGG-jevci so vedno dobrodošli novi obrazi. Več glav več ve. Če imaš idejo za projekt, pa ne veš, kako bi ga realiziral, se obrni na nas, saj ti bomo z veseljem pomagali, da boš dobil vse potrebne informacije, kako začeti, izpeljati in zaključiti projekt. Vabljeni vsi, predvsem tisti, ki imate preveč energije in iščete način, kako jo sprostiti! No, če pa se zgodi, da je komu zmanjka, brez skrbi – ŠOFGG ti da kriiilaaa!

- gr. uni. Prometna smer
- predsednik ŠD FGG, podpredsednik ŠOFGG
- žuri, gradbenijada, ekskurzije in drugi "kulturni dogodki"
- nogomet v Avstriji (aktivno) €
- poker, prijatelji, vsi možni športi! (tudi balinanje)
- Nekaterih stvari se ne da organizirati! Za vse ostalo je tu Alen Nikola! :)
- Za vse ostale informacije se obrnite na mojega piarovca!

Alen Nikola Rajković

Mersad Omerbegović

Sem študent 3. letnika VSŠ gradbeništvo. Tisti, ki me poznajo, me kličejo Merss.

V prostem času počnem ... hmmm prostega časa skoraj nimam, v kolikor pa ga imam, ga z veseljem izkoristim za Most in organizacijo različnih strokovnih tečajev, ekskurzij, raznih žurov itn.

Še posebej pa si rad vzamem čas za našo bum ekskurzijo – Gradbenijado. Tu se zberejo vse mrge in lepotečke z gradbenih, geodetskih in vodarstvih fakultet s cele bivše Juge od Ljubljane do Banja Luke, Beograda pa vse do Pogorice. S tem popestrimo naše učno, pestro in zanimivo študentsko leto na FGG. :)

Si upaš!? Vstopi v svet ŠOFGG in ob študiju uživaj z nami!! :)))

Sem študent 3. letnika univerzitetnega programa gradbeništva. Ker me v življenju zanima veliko stvari (poleg gradbeništva, vrtarstva, ribištva, kolesarstva in motokrosa), sem postal aktivni član ŠOFGG-ja. V veselje mi je biti del ekipe, kjer uresničujemo zamisli, kako zabavati, družiti in razbremenjevati študente, da lahko najbolje opravljajo svoje študijske obveznosti.

Jože Maver

Maja Šušteršič

Miha Čebulj

Sem študent 4. letnika univerzitetnega študija gradbeništva. V svojem prostem času se ukvarjam s prostovoljnimi deli, z branjem in odkrivanjem sveta, se družim ter modrujem :) s prijatelji, včasih pa mi uspe najti tudi kakšno minuto za tek v naravi. Za študenta se mi zdi pomembno, da je poleg študija aktiven vsaj na kakšnem občudijskem področju, saj si s tem razvija svojo osebnost. Zato mi je sodelovanje v študentski organizaciji všeč, saj imam tako možnost kolegom in kolegicam nekaj ponuditi, jih spodbuditi ali pa preprosto le razvedriti.

Do sedaj sem sodeloval pri soustvarjanju revije Most, bil organizator lanske slovenske odprave na kongres InterCES, na pomoč pa sem rad priskočil tudi članom ŠO FGG ter študentom, ki so mojo pomoč potrebovali.

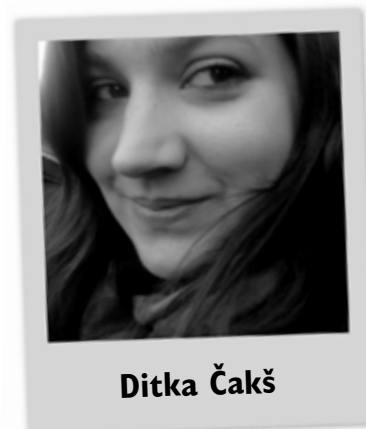
Blaž Bosnar

Sem absolvent univerzitetnega študija geodezije. Kar vsak študent se tudi sam trudim, da prosti čas kar najbolje preživim in počnem stvari, ki me veselijo. Poleg sodelovanja v ŠOFGG in še nekaterih društvih se ob opravljanju zadnjih študijskih obveznosti rad odpravim na potovanje, v hribe, na kolo, v Tivoli na dober hokej ali košarko,... ali pa si doma zaigram kakšno domačo.

Sem član upravnega odbora ŠOFGG, absolvent vodarstva in komunalnega inženirstva, uživam v vsem lepem kar ponuja življenje, pravo pot vedno iščem skozi sanje, ampak vestno izpolnjam svoje obveznosti, ob prostem času pa sem tudi psihiater za vse, ki radi probleme zaupajo ob dobrem pivu :)

Tilen Urbančič

Ditka Čakš

Sem študentka četrtega letnika gradbeništva, smer konstruktiva, ekipi ŠOFGG pa sem se pridružila lani in od takrat sodelovala že pri kar nekaj projektih, poleg tega pa pišem tudi za Most. Pomembno se mi zdi, da imamo študentje na voljo mnogo občudijskih vsebin in da se tako za vsakega najde nekaj, kar ga zanima.

David Pavlin

Sem študent tretjega letnika vodarstva in komunalnega inženirstva. Član ŠOFGG sem, ker so mi izzivi vedno v veselje in teh v študentski organizaciji nikoli ne manjka. Za vas bom letos organiziral smučanje, drugače pa me boste večkrat videli, saj sem neke vrste deklica op. p. fantek za vse.

Sem študentka gradbene smeri univerzitetnega študija. Članica študentske organizacije sem, ker me zanima veliko stvari in sprejemem vsak izziv kot dobro izkušnjo. Moj projekt je predvsem delo z revijo Most, rada pa priskočim na pomoč pri kateremkoli projektu študentske organizacije.

Špela Lamut

Janez Mikec

Živjo! Sem študent in hkrati predstavnik 2. letnika gradbeništva UNI. Kot novopečeni član ŠOFGG-ja skrbim za spletni portal student-info ter oblikujem večino tiskovin – Most, ki ga pravkar berete, razni plakati, vstopnice ... Hkrati bi izkoristil priliko in se zahvalil vsem fanicam, ker me ne oblegajo, ne dodajajo na Facebook, MSN in ne pošiljajo ljubezenskih pisem. Hvala! :)

Študentski svet FGG

Prva vprašanja, ki se pojavijo študentom ob omembi ŠS, so navadno naslednja: »Kaj pa je to? Kaj pa tam delajo? A ima sploh kakšen namen? ...« Pa začnimo lepo po vrsti.

Študentski svet je organ fakultete oziroma univerze. Člani Študentskega sveta so predstavniki študentov in so edini predstavniki študentov v strukturi fakultete oziroma univerze.

Pomembnejše naloge Študentskega sveta članice:

- da kontrolira izvajanje študentske ankete
- da spodbuja dekana, da tudi primerno ukrepa, ko so znani rezultati študentske ankete
- daje mnenja o pedagoškem delu asistentov, docentov in izrednih profesorjev, ko ti zaprosijo za izvolitev v pedagoške nazive
- da opravi volitve predstavnikov v organe fakultete
- sprejemanje programa dela, na podlagi katerega dobi tudi sredstva za delovanje
- organiziranje brucevanj, okroglih miz, akademskih večerov
- sofinanciranje izdaje internih študentskih publikacij, zbornikov ...

Zdaj, ko vemo, zakaj ŠS obstaja in kaj dela, pogledajmo še, kdo ga sestavlja. ŠS sestavljamo študentje, in sicer predstavniki vseh letnikov (18 študentov) in predstavniki smeri (6 študentov). Pomeni, da je vloga ŠS v okviru fakultete velika. Smo vez med študenti in fakulteto, imamo veliko pravic in seveda posledično tudi nekaj dolžnosti. Pa še to: sodelovanje v ŠS je častno (beri ni plačano :).

Teja Török

Gradbeništvo UNI

Predstavnik 1. letnika

Klemen Pahulje

E-mail: klemen.pahulje@gmail.com

Predstavnik 2. letnika

Janez Mikec

E-mail: janez.mikec@gmail.com

Predsednica študentskega sveta FGG in predstavnica 3. letnika

Teja Török

E-mail: tejicat@gmail.com

Predstavnik 4. letnika

Miha Čebulj

E-Mail: cebulj@gmail.com

Geodezija UNI

Predstavnik 1. letnika

Gašper Korošec

E-mail: gapi3000@gmail.com

Predstavnica 2. letnika

Ana Lenarčič

E-mail: ana.lenarcic@amis.net

Predstavnica 3. letnika

Tina Rajar

E-mail: tina.rajar@gmail.com

Namestnik podpredsednika in predstavnik 4. letnika

Bojan Šavrič

E-mail: bojansavric@gmail.com

Gradbeništvo VSŠ

Predstavnik 1. letnika

Meris Čehić

E-mail: tyson_mero@hotmail.com

Predstavnik 2. letnika

Jernej Varžič

E-mail: jernej.var@gmail.com

Predstavnica 3. letnika

Maja Šušteršič

E-mail: suska.hruska@gmail.com

Geodezija VSŠ

Predstavnik 1. letnika

Sandi Černe

E-mail: scerne@gmail.com

Predstavnica 2. letnika

Tina Cimpric

E-mail: tina.cimpric@gmail.com

Predstavnik 3. letnika

Tadej Kmetec

E-mail: tadej.kmetec@gmail.com

Vodarstvo in komunalno inženirstvo

Predstavnica 1. letnika

Urša Heberle

E-mail: ursa.heberle@gmail.com

Tajnik, namestnik predsednice in predstavnik 2. letnika

Bor Miška

E-mail: bor.miska@gmail.com

Podpredsednik študentskega sveta FGG in predstavnik 3. letnika

Denis Horvat

E-mail: denka.horvat@gmail.com

Predstavnica 4. letnika

Tjaša Kljun

E-mail: tjasa.kljun@gmail.com

Tutorji na FGG

Tutorstvo je oblika pomoči študentu, ki se mu med študijem pojavljajo razne težave in vprašanja. Na Fakulteti za gradbeništvo in geodezijo uspešno poteka tutorstvo že nekaj let. V zimskem semestru leta 2007 se je na FGG prvič izvedlo študentsko uvajalno tutorstvo, ki je bilo zelo dobro sprejeto, zato postaja tutorstvo v letošnjem tretjem letu že tradicionalno. Pri nas izvajamo uvajalno študentsko tutorstvo (učiteljsko in študentsko), tutorstvo za tuje študente in tutorstvo za študente s posebnimi potrebami. Pri učiteljskem tutorstvu so v vlogi tutorja učitelji, ki običajno individualno svetujejo svoji skupini študentov o različnih temah, kot so: izbira študijskih

predmetov in nadaljevanje študijske poti, kariernih možnosti idr. Pri študentskem tutorstvu nudijo pomoč študentje višjih letnikov, ki pomagajo pri osvajanju študijske snovi in pri ostalih težavah, ki se lahko študentu pojavijo med študijem in s tem ogrozijo njegovo študijsko uspešnost.

“Z nami gre lažje!”

se pogosto pohvalijo tutorji Univerze v Ljubljani. Tega mnenja so tudi mnogi študentje in študentke, ki so jim njihovi tutorji učitelji ali tutorji študentje pomagali pri razreševanju težav, ki so se jim pojavile med študijem.

Teja Török

Koordinatorica tutorjev

Teja Török - tejicat@gmail.com

Hej! Sem Teja Török, študentka 3. letnika gradbeništva in koordinatorica tutorjev. Menim, da je tutorstvo izjemna priložnost, ki jo študent lahko izkoristi za pridobivanje informacij, kvalitetnejši študij in sprotno reševanje morebitnih težav. Študentom

prvih letnikov svetujem, da naj izkoristijo to obliko pomoči, kolikor se le da, naj imajo veliko volje in bodo vztrajni, saj jim bo to prineslo več uspeha.

Gradbeništvo UNI

Ditka Čakš - ditka.caks@gmail.com

Sem Ditka Čakš, študentka 4. letnika gradbeništva, smer konstruktiva. Že več let pa sem tudi študent tutor. Ker vem, kako koristna je pomoč starejših študentov, se mi zdi pomembno, da imate tudi bruci na voljo nekoga, ki vam je pripravljen odgovoriti na vaša vprašanja, vam pomagati z nasveti in literaturo. Želim vam čim uspešnejši začetek študija!

Vida Samotorčan - vida.samotorcan@gmail.com

Sem Vida Samotorčan, študentka 2. letnika univerzitetnega gradbeništva. Letos prvič pomagam pri uvajalnem tutorstvu. Vsem brucem, ki (še:) niste obupali, sporočam: drugi letnik je tako zabaven, da se prvega res splača narediti ... :))

Matej Musič - oxygen_slo@hotmail.com

Hej, sem Matej Musič, za tutorstvo sem se odločil, da bi našim brucem olajšal prehod in navajanje na študij. (Sicer pa rad prespim kakšno predavanje in pijem ledeni čaj).

Nina Milikič - nina.milicic@gmail.com

Sem študentka 3. letnika gradbeništva in letos prvič tutorica. Z veseljem sem sprejela “delo” tutorja, saj vem, da ni boljšega nasveta kot od starejšega študenta. Upam, da bom tudi jaz kaj koristnega posredovala letošnjim brucem in jim pomagala pri kopici vprašanj. Uspešen študij (čeprav je to decembra malo težje:))!

Gradbeništvo VSŠ

Bojan Kresal - bojan.kresal@gmail.com

Sem Bojan Kresal, študent 3. letnika gradbeništva. Za tutorstvo sem se odločil, ker sem se tudi sam kot bruc najraje obrnil na starejše študente, ki so s študijem že imeli izkušnje in mi jih ni bilo nerodno vprašati za nasvet in pomoč. Brucem pa želim veliko uspeha pri študiju.

Elena Bajc - elenabajc@gmail.com

Sem Elena Bajc, študentka 2. letnika operativnega gradbeništva. Za tutorstvo sem se odločila, ker iz svojih izkušenj vem, kako “izgubljeno” sem se počutila kot brucka. S pomočjo tutorjev pa je bilo veliko lažje. Prav zato sem se odločila, da postanem tutor in bruckom nudim pomoč.

Geodezija UNI

Tina Rajar - tina.rajar@gmail.com

Zdravo! Sem Tina Rajar, študentka 3. letnika geodezije UNI in sem se letos pridružila družbi tutorjev študentov na naši fakulteti. Za ta izziv sem se odločila, ker rada verjamem, da je z našo pomočjo brucem začetek študija malce lažji in manj strašljiv.

Tako da, “gigovci” (no, predvsem vi), kar na dan z vprašanji! :)

Tomaž Vosner - tomaz.vosner@gmail.com

Sem študent 2. letnika univerzitetnega študija geodezije. Kot brucu mi je študent tutor pomagal odgovoriti na kar nekaj vprašanj, ki so se mi pojavila v prvem letniku. Teh vprašanj si nikoli ne bi upal postaviti kakšnemu profesorju, ampak le tutorju

študentu, zato sem se tudi odločil, da sprejem vlogo tutorja, da boste tudi letos imeli možnost postaviti kakšno resno ali pa tudi “neuradno” vprašanje ... Vsem brucem želim uspešen začetek študija!

Geodezija VSŠ

Tina Cimprič - tina.cimpric@gmail.com

Sem Tina Cimprič, študentka 2. letnika TUN. Za tutorstvo sem se odločila zato, da prenesem svoje izkušnje na mlajše generacije in jim dokazem, da se ZMORE! Brucem in bruckam želim učinkovito in uspešno spopadanje z ovirami na poti v 2. letnik – veliko znanja & sreče!

Boštjan Hočevár - bostjan.atletika@gmail.com

Sem Boštjan Hočevár, študent 2. letnika TUN ter 1. letnika vzporednega študija OG. Kot bruc sem spoznal določene napake oz. pomanjkljivosti, zato sem se odločil, da kot tutor določene stvari izboljšam. Brucem bi svetoval, da naj ne obupajo že na prvem kolokviju ali izpitu, naj bodo pogumni in naj ne poslušajo določenih negativnih »govoric«. (Student life is the best, enjoy it, where common sense.)

Vodarstvo in komunalno inženirstvo

Denis Horvat - denka.horvat@gmail.com

Živo, sem Denis Horvat. Sem v 3. letniku študija vodarstvo in komunalno inženirstvo. Tutor sem postal zato, da bi brucem in bruckam pokazal, kako najlažje priti do literature, gradiva, svetoval, kako naj se lotijo posameznih izpitov ... Študentom

prvih letnikov sporočam, da se morajo na faksu in v življenju sami dobro znajti, če hočejo priti do zastavljenih in željenih ciljev.

Bor Miška - bor.miska@gmail.com

Moje ime je Bor Miška in sem v 2. letniku VKI. Tutor sem postal, ker mi, če le lahko, ni težko pomagati kolegom, ker 1. letnik je vseeno neka nova izkušnja, z novostmi pa je zmeraj nekaj težav. Upam, da so “novinci” zadovoljni z izbiro študija, ker je le “pravi” študij lahko uspešen študij, in jim želim, da bi čim bolj uspešno preživeli še eno življenjsko obdobje.

Podelitev pohval

V četrtek, 3.12.2009 ob 12.00 je v svečani dvorani naše fakultete potekala slovesnost. Podeljene so bile Prešernove nagrade Fakultete za gradbeništvo in geodezijo, pohvale najuspešnejšim študentom FGG in pohvale najboljšim visokošolskim učiteljem FGG. Prvi dve podeljuje fakulteta, zadnjo pa Študentski svet.

PREŠERNOVE NAGRADE FAKULTETE ZA GRADBENIŠTVO IN GEODEZIJO

Prvi teden v decembru je na Univerzi v Ljubljani tudi teden univerze, saj je bilo prvo predavanje na Univerzi v Ljubljani 2. decembra 1919. 3. decembra pa praznujemo tudi obletnico rojstva našega največjega pesnika Franceta Prešerna. Po njem se imenujejo številne nagrade, ki jih posamezniki prejmejo za posebne dosežke ali cela za življenjska dela. Univerza v Ljubljani in vse njene članice v tednu univerze podeljujejo Prešernove nagrade študentom za vidnejša raziskovalna dela v času dodiplomskega študija.

Letos je bil med nagrajenci univerzitetnih Prešernovih nagrad tudi študent Fakultete za gradbeništvo in geodezijo. Nagrado je dobil **Miha Konjar**, študent univerzitetnega študija geodezije, za nalogo z naslovom: *Modeliranje zaposlitvenih sistemov Slovenije na osnovi dnevne mobilnosti*, ki jo je izdelal pod mentorstvom **doc. dr. Anke Lisec** in somentorstvom **viš. pred. mag. Samota Drobneta**.

Podeljene so bile tudi 3 Prešernove nagrade Fakultete za gradbeništvo in geodezijo. Prejeli so jih:

- **Urša Šolinc** za nalogo z naslovom: *Razvoj stabilnih končnih elementov za velike deformacije* pod mentorstvom **izr. prof. dr. Jožeta Korelca**.
- **Jure Snoj** za nalogo z naslovom: *Ocena potresne odpornosti zidane stavbe s programom 3Muri* pod mentorstvom **doc. dr. Matjaža Dolška**.
- **Marko Brozovič** za nalogo z naslovom: *Uporaba šolske potresne mize za simulacijo obnašanja konstrukcij med potresi* pod mentorstvom **doc. dr. Matjaža Dolška**.

POHVALE NAJBOLJŠIM VISOKOŠOLSKIM UČITELJEM FGG

Glede na dober odziv v preteklih letih, smo tudi letos v okviru Študentskega sveta FGG izvedli izbor za pedagoga leta. Izbor smo opravili na vseh oddelkih naše fakultete, t.j. na oddelku za gradbeništvo, na oddelku za okoljsko gradbeništvo ter na oddelku za geodezijo.

Naj zgolj na kratko opišem potek izbora. V vsakem letniku so študentje opravili glasovanje in tako določili:

- v 2. letnikih skupaj 5 učiteljev in asistentov z vrednostnimi točkami od 5 do 1,
- v 3. letnikih skupaj 8 učiteljev in asistentov z vrednostnimi točkami od 8 do 1,
- v 4. letnikih skupaj 10 učiteljev in asistentov z vrednostnimi točkami od 10 do 1.

Študentje smo nagradili pedagoge, ki nas znajo motivirati, nas razumejo, spoštujejo in ne učijo zgolj snovi iz študijskih knjig, ampak nam tudi vlivajo življenjsko modrost in nam širijo obzorja.

Da je izbor za pedagoga leta dobra motivacija za vse pedagoge so pokazali letošnji izredno dobri rezultati, saj se je na vrhu zgostilo kar 10 pedagogov. Tako da smo lahko ponosni na svoje profesorje, saj se iz leta v leto izboljšujejo.

Na oddelku za gradbeništvo je 5 nagrajencev:

- izr. prof. dr. **Stanislav Srpčič**, univ. dipl. inž. grad.
- asist. dr. **Drago Saje**, univ. dipl. inž. grad.
- izr. prof. dr. **Dejan Zupan**, univ. dipl. mat.
- prof. dr. **Jožef Peternelj**, univ. dipl. fiz.
- doc. dr. **Dušan Žagar**, univ. dipl. inž. grad.

Na oddelku za okoljsko gradbeništvo sta 2 nagrajencev:

- prof. dr. **Goran Turk**, univ. dipl. inž. grad.
- doc. dr. **Mojca Šraj**, univ. dipl. inž. grad.

Na oddelku za geodezijo pa so 3-je nagrajenci:

- doc. dr. **Tomaž Ambrožič**, univ. dipl. inž. geod.
- asist. mag. **Dejan Grigillo**, univ. dipl. inž. geod.
- asist. mag. **Oskar Sterle**, univ. dipl. inž. geod.

POHVALE NAJUSPEŠNJEJŠIM ŠTUDENTOM FGG

Pohvale prejmejo študentje, ki imajo opravljene vse obveznosti iz prejšnjih let ter visoko povprečno oceno. Na FGG se stanje uspešnosti študentov počasi, a vztrajno zvišuje.

Pohvale so prejeli:

- **Urban Čepon**, univerzitetni program Vodarstvo in komunalno inženirstvo, 2. letnik
- **Anja Kotar**, univerzitetni program Gradbeništvo, 2. letnik
- **Jernej Tekavec**, univerzitetni program Geodezija, 2. letnik
- **Tina Cimprich**, visokošolski program Tehnično upravljanje nepremičnin, 2. letnik
- **Dominik Jordan**, visokošolski program Gradbeništvo, 3. letnik
- **Marjan Moderc**, univerzitetni program Vodarstvo in komunalno inženirstvo, 3. letnik
- **Mateja Šeligo**, visokošolski program Geodezija, 3. letnik
- **Blaž Zoubek**, univerzitetni program Gradbeništvo, 3. letnik
- **Patricia Cotič**, univerzitetni program Gradbeništvo, 4. letnik
- **Tina Damjanovič**, univerzitetni program Geodezija, 4. letnik
- **Anja Lavrič**, univerzitetni program Gradbeništvo, 4. letnik
- **Bojan Šavrič**, univerzitetni program Geodezija, 4. letnik
- **Janja Avbelj**, univerzitetni program Geodezija, *absolventka*
- **Jasna Jošić**, visokošolski program Gradbeništvo, *absolventka*
- **Irena Strnad**, univerzitetni program Gradbeništvo, *absolventka*
- **Ana Urbas**, univerzitetni program Geodezija, *absolventka*

Nagrade sta podelila predsednica ŠS FGG Teja Török in podpredsednik Denis Horvat. Besede s katerimi sta popestrila podelitev so napisali študentje 4. letnika GR UNI, GR VSŠ in GEO UNI.

Poudarila bi, da nagrajenci ne poučujejo predmetov, ki med študenti slovijo kot lažji, ampak tiste, pri katerih smo deležni tudi vzpodbude, prijaznih besed in pomoči. S tem izborom bi radi študentje izrazili pohvalo za dosedanje delo in pa seveda vzpodbudo za naprej.

Teja Török

Vitalna 90-letnica, gospa Univerza!

3. decembra davnega leta 1919 so se pričela predavanja na Univerzi v Ljubljani. To je bil uradni začetek dela naše univerze. Vsako leto se tako, Tednom Univerze, spominjamo tega pomembnega dogodka, ne samo za ljubljansko univerzo, ampak predvsem za nacionalni razvoj in samozavest slovenskega naroda. Letos počnemo to že 90-ič!

Osrednja svečanost se je odvila v torek, 1. decembra 2009 v Cankarjevem domu, kjer je prisotne nagovoril sam predsednik Republike Slovenije, dr. Danilo Türk. V torek 08. 12. 2009 pa smo s svečano akademijo v hotelu MONS obeležili 90. obletnico študijev gradbeništva, geodezije in vodarstva in komunalnega inženirstva na Univerzi v Ljubljani. Približno 200 udeležencev je spremljalo prijeten program. Slavnostni govornik sta bila poslanec in predsednik državnega zbora, gospod Pavel Gantar in rektor Univerze v Ljubljani red. prof. dr. Radovan Stanislav Pejovnik. Nato sta sledila govora sedanjega dekana UL FGG, red. prof. dr. Matjaža Mikoša in bivšega, a niti približno še pozabljenega, dekana UL FGG, red. prof. dr. Bojana Majesa. Priložnost je izkoristil tudi študentski svet FGG, ki je prof. dr. Majesu v imenu vseh študentov podaril (v spomin na dolgoletno sodelovanje) maketo, v kateri so uspeli zbrati zemljo z vseh koncev Slovenije (hja, skoraj vseh ... Gorenjci so ostali zvesti staremu slovenskemu reku :)). Poskrbljeno je bilo tudi za pester kulturni program: Od nežnega napeva »Čez tisoč let, ko naju več ne bo, bo spet prav tak večer, kot je nocoj. Na modrem nebu, daljen in svetel, spet, kot nocoj bo Orijon sijal«, ki je ob klavirski spremljavi dvorano pustil popolnoma brez besed, pa vse do divjega nastopa akrobatskih rock'n'roll plesalcev (o.p.p. plesalec je študent naše fakultete!). Po proslavi pa je sledilo prijetno prednovoletno druženje.

Ob tej priložnosti so bile aktivnim in nekdanjim zaposlenim, študentom in zunanjim sodelavcem podeljene zlate, srebrne in bronaste plakete ter priznanja.

Zlata plaketa je bila podeljena posameznikom za izjemen dolgoletni prispevek k razvoju fakultete, njeni uveljavitvi v Sloveniji in tujini, za vrhunske ali izjemne dosežke pri raziskovalnem, razvojno-raziskovalnem ali pedagoškem delu ter za izjemno kakovostno mednarodno sodelovanje fakultete.

Srebrna plaketa je bila podeljena posameznikom za celovit prispevek k razvoju fakultete, njeni uveljavitvi v Sloveniji, za vidne dosežke pri pedagoškem ali raziskovalnem delu ter kakovostno mednarodno sodelovanje fakultete. Študentje so prejeli srebrno plaketo za odličen študijski uspeh, združen z odmevno športno ali drugo obštudijsko dejavnostjo.

Bronasta plaketa je bila podeljena posameznikom za dolgoleten prispevek k razvoju fakultete na posameznem področju njenega delovanja, njeni uveljavitvi v Sloveniji in za prizadevno delo na fakulteti. Študentje so prejeli bronasto plaketo za odličen študijski uspeh.

Ob tej priliki vsem čestita tudi uredništvo Most-a!

»Duše« FGG v številkah:

Na UL FGG trenutno študira 2148 študentov: 1656 redno vpisanih študentov (1301 od 1. do 4. letnika in 355 absolventov), 337 izrednih študentov in 155 podiplomskih študentov. V 89-letnem obdobju je na UL FGG oziroma njenih pravnih predhodnicah končalo takšen ali drugačen dodiplomski študij **5928 diplomantov** (podatek 31. 12. 2008) in **306 magistrrov** znanosti na enem izmed podiplomskih študijev. **Doktoriralo je 187 oseb.**

Pa še za konec ...

Da ne boste mislili ... uredništvo Most-a si je vzelo čas in pregledalo vseh 591 strani jubilejnega zbornika, ki je bil izdan ob 90-letnici Fakultete za gradbeništvo in geodezijo Univerze v Ljubljani (da, tako dobri smo!). Ob tem smo prišli do posameznih ugotovitev:

- Od leta 1919 je Univerza v Ljubljani imela le ENO samo rektoro!!! Dr. Andreja Kocijančič je bila rektorica UL od leta 2005 – 2009. Šele leta 2005?! (o.p.p. šok! :-o).
- Čeprav so »vodarji« najmlajši družinski člani fakultete, v enem pa le vodijo: Najstarejša predavalnica fakultete se nahaja na Hajdrihovi ulici 28 – priljubljene trde lesene klopi H 10 učilnice!

- Na žurko se pustimo povabiti na Katedro za mehaniko tal z laboratorijem, ker delijo luštna darilca (o.p.p. pristransko mnenje žensk – moški se zadovoljimo z vinom!).
- Najbolj luštne mladenke fakultete so še vedno naše delavke v referatu: Radi vas imamo in hvala, ker nas prenašate tako in drugače! :)

Napisali: uredništvo Most-a

**Ob tej častitljivi obletnici vam želimo še
veliko uspešnih let, ter izzivov in znanja
željnih študentov in študentk!**

Pregrada Vajont - večni opomin

Letos sem se odločila, da se udeležim strokovne ekskurzije, ki jo že tradicionalno vsako leto organizira Društvo vodarjev Slovenije skupaj s Slovenskim nacionalnim komitejem za velike pregrade (SLOCOLD). Tako smo se 15. oktobra 2009 odpravili na tridnevno potovanje z namenom ogleda velikih jezer in elektrarn v pokrajinah Benečije - Julijske Krajine, Veneto in Trentino/Alto Adige v Italiji. Program ekskurzije nas je iz Slovenije peljal najprej v porečje rek Celine in Medune, na pregrado Ravedis – jez na reki Celini, ki še ne obratuje. Nato smo pot nadaljevali proti kraju Longarone na reki Piave, kjer se je ob znamenitem jezu Vajont zgodila ena največjih nesreč zaradi zdrsa zemljine. Nastanili smo se ob Gardskem jezeru, kjer smo si naslednji dan ogledali črpalno hidroelektrarno v Rivi del Garda. Dan nas je peljal proti mestu Trento, kjer smo obiskali Fundacijo Edmunda Macha na agrarnem inštitutu San Michele all'Adige (IASMA). Imeli smo le malo časa na razpolago, zato smo spoznali samo nekaj dejavnosti, ki jih izvaja inštitut. Dan smo zaključili tako, kot se za vinorodne kraje spodobi – v največji šampanjski kleti Italije znamenitega vinogradniškega podjetja Rotari. Zadnji

dan potovanja smo zapustili naše prijazne gostitelje v Rivi del Garda ter se odpravili proti severu v kraj Bolzano, natančneje v arheološki muzej, kjer poleg ostalih mumij hranijo tudi najstarejšo mumijo na svetu, ledenega človeka Ötzi. Po obilnem in okusnem kosilu v Bolzanu smo po kratkem postanku v domačem in prijetnem kraju Brunicu zaključili naše potovanje ter se polni spominov odpravili proti Sloveniji.

S strokovnega vidika je name največji vtis naredila pregrada Vajont, zato upam, da mi ne zamerite nekoliko skop opis, sicer nadvse zanimive in odlično zastavljene ekskurzije, saj bi rada naslednje vrstice posvetila eni od največjih naravnih katastrof povzročenih zaradi človeškega dejavnika.

Podiranje rekordov

Septembra leta 1960 je bil v kanjonu doline Vajont (Vaiont) v Italiji zgrajen takrat najvišji jez na svetu. Betonski jez višine 261,6 m je bil del velikega hidroenergetskega sistema v porečju Piave. Z jezum so želeli zadostiti potrebam po energiji hitro rastočim mestom v severni Italiji, predvsem Milanu, Torinu in Modeni. Geološka zgradba doline Vajont pa ni bila primerna za objekt take narave, saj so se med plastmi zemljine nahajale tanjše plasti gline. Te srkajo vodo in povzročajo zdrse vrhnjih plasti zemljine (zemljina zdrsi »kot po milu«), tako da je že pred samo gradnjo jezu prihajalo do zdrsov zemljine. Nato so med gradnjo jezu na desnem pobočju našli sledi starega zdrsa, vendar so domnevali, da nevarnosti za večje zdrse ni, in privzeli verjetnost manjših zdrsov.

Dvigovanje gladine jezera in prvi zdrsi

Februarja 1960 so še pred dokončanjem jezu pričeli s polnjenjem jezera. Marca 1961 so na pobočjih nad jezerom opazili še prve nestabilnosti, umetno jezero pa je bilo globoko 130 m, oktobra pa že 170 m. Južna pobočja so polzela s hitrostjo približno 3,5 cm/dan, nastala je tudi 2 km dolga razpoka. Prvi kamniti zdrs je nastal 4. novembra 1960, ko je gladina jezera dosegla nivo 180 m. V desetih minutah se je jezero

napolnilo s približno 700.000 m³ zdrselega gradiva. Pristojni so ugotovili, da je drsenje možno nadzorovati s spreminjanjem gladine jezera. Jezero so spustili na globino 135 m in zmanjšali polzenje materiala na 1 mm/dan. Želja po čim večjem dobičku in nasprotujoča si mnenja strokovnjakov o dogajanju v naravi so privedla do tega, da so pričeli znova dvigovati gladino jezera.

Avgusta in septembra 1961 so geološko zgradbo podrobneje raziskali z vrtnami, in sicer so vanje vstavili 4 piezometre. Izkazalo se je, da je drsna ploskev zelo globoko, zato so v bližini betonskega jezu postavili seizmografski laboratorij za spremljanje potresov. Opazovali so premike s pomočjo reflektorjev, ki so bili postavljeni na geodetsko natančno izmerjene kontrolne točke. Odgovorni v hidroelektrarni so v tem času začeli ponarejati poročila, ki so jih pošiljali vladi; med drugim tudi poročila o seizmični dejavnosti, do katere je prihajalo ob zviševanju gladine jezera.

Oktober 1961 je umrl »oče« vajtontskega jezu, inženir Carlo Semenza. Njegov sin, geolog Edoardo Semenza, je skupaj z Leopoldom Müllerjem napovedal, kaj se bo v Vajontu zgodilo, vendar ga odgovorni niso poslušali. Še istega meseca so pričeli s ponovnim dvigovanjem gladine in februarja 1962 dosegli relativno višino 185 m, novembra 1962 pa 235 m. Ob tem se polzenje pobočij sprva ni bistveno spremenilo, sčasoma pa se je hitrost povečala na 1,2 cm/dan, kar jih je prisililo, da so novembra 1962 ponovno pričeli s spuščanjem gladine in aprila dosegli raven 185 m, premikanje pobočij pa se je skoraj ustavilo. Sledil je še tretji dvig ravni jezera. Maja 1963 so dosegli raven 231 m, pri čemer so pobočja polzela s hitrostjo 0,3 cm/dan. Junija so raven dvignili na 237 m, hitrost polzenja pobočij se je dvignila na 0,4 cm/dan. Ko so julija dosegli raven 240 m, je bila hitrost 0,5 cm/dan, avgusta pa se je povečala na 0,8 cm/dan. Septembra so dosegli raven 245 m, polzenje pobočij pa se je povečalo na ogromnih 3,5 cm/dan, kar je odgovorne ustrašilo, da so pričeli počasi spuščati gladino jezera.

9. oktobra 1963 je bila globina jezera 235 m, hitrost polzenja pa je tega dne znašala do 20 cm/dan.

Domačini protestirali, a jih ni nihče poslušal

Domačini so se ves čas pritoževali, saj so čutili, da je nekaj narobe. Opažali so, da so hišam odpadali ometi, pojavljale so se razpoke, zaradi premikov niso mogli zapirati oken in vrat, izsušili so se vodnjaki. Lokalne oblasti in prebivalci so zaman protestirali. Štiri dni pred katastrofo so lovci opazili, da so vse živali pobegnile iz gozda na gori Toc (Monte Toc), ki so jo domačini poimenovali *«la montagna che camina»* ('gora, ki hodi'). Prebivalci pa so poročali, da so se psi strgali z verig in pobegnili. Nato so 7. oktobra na gori Toc, na mestu starega kamnitega zdrsa (iz leta 1960) opazili skale, ki so se kotalile v jezero. Slišali so tudi zamolkle udarce, *«kot bi se v podzemlju nekaj trgalo»*. Tudi na gozdnatem pobočju je bilo moč opaziti nekaj deset metrov dolge in meter široke razpoke, ki so potekale vzporedno z jezersko obalo. Vendar so odgovorni, družba ENEL-SADE, v gonji za dobičkom preslišali vsa opozorila.

Skoraj 2000 smrtnih žrtev v samo sedmih minutah

Dne 9. oktobra 1963 ob 22:38 se je zgodila katastrofa: Ogromna kamnita gmota, dolga 1,8 km in 1,6 km široka, je glasno zgrmela v akumulacijsko jezero s 115 mio. m³ vode in povzročila nastanek udarnega vala. Zdrs je seveda nastal na gori Toc. S hitrostjo do 30 m/s je v umetno jezero zgrmelo kar 270 mio. m³ materiala. Zdrs je povzročil izpad električnega toka in kratke stike v celi dolini, ki so jo osvetljevali bliski. Bliske so videli tudi v Longaroneju, naselju pod pregrado. Val, »antropogeni tsunami«, se je vzpel v pobočje in pljusnil v vas Casso, ki leži 250 m višje, vendar je ni huje prizadel. Zato pa je bil toliko bolj udaren drugi val, ki je nastal, ko je voda z veliko močjo zgrmela proti dolini navzdol. Val višine 70 m je potoval z ogromno hitrostjo 100 km/h in preskočil

jez ter se namenil navzdol po dolini, proti naselju Longarone.

V Longaroneju se ljudem še sanjalo ni, kaj se dogaja v dolini Vajont. Kako minuto po sprožitvi kamnitega zdrsa je v dolini Piave zavel lahen veter. Pojav v angleščini imenujejo *“underground-train effect”*, ki je nastal, ko je pritekajoča vodna gmota v ozkem kanjonu odrivala zrak pred seboj. Hitrost vetra je naraščala, povečala se je tudi vlažnost zraka. Veliko ljudi je sedelo pred televizorji v gostilnah in gledalo ponovitev nogometne tekme med Realom Madrid in Rangersi iz Glasgowa. Ko je veter postal orkanski, so vrata in okna hiš pričela

vibrirati in se odpirati. Zatresla se je zemlja, med ljudmi je zavladala panika. Nekateri so poskušali pobegniti ali v hiše, da bi rešili družine, ali k avtomobilom. Da bi ubežali valu, so se vzpenjali celo v pobočje. Ko je vodni val dosegel sredino doline Piave, ki je na tem mestu široka nekaj manj kot 2 km, so v naselje že prigrmele številne skale, strešniki so leteli s streh, močan grom se je vil po dolini. Tik pred vodnim valom je bil

zrak tako stisnjen, da je imel veliko udarno moč, ki je lahko predmete dvigovala v velike višine. Vodni val je porušil in zradiral z zemljevidov praktično vse stavbe v Longaroneju. Tiste, ki so preživeli vodni val, so ubili padajoče kamenje ali rušenje zidov. Voda je dosegla tudi večino tistih, ki so se vzpenjali v pobočje, vendar jih je zaradi izgube večine moči le dvignila na višjo lego. Začel se je povratni tok, ki je dosegel še naselja Castellavazzo, Pirago, Rivalta, Villanova in Fae. Gladina reke Piave je neverjetno narasla in še 60 km po toku navzdol je bila visoka 12 m. Zdrs je trajal 45 sekund, celoten dogodek pa vsega 7 minut, medtem ko je število smrtnih žrtev naraslo na več kot 1900 življenj. Moč vetra in vode je bila tako ogromna, da so našli ljudi popolnoma gole, nekatere celo brez kosov mesa na kosteh. Trupla so po toku navzdol prispela celo do Benetk; od skoraj 2000 umrlih ljudi jih polovico sploh niso našli. Domnevajo, da jih je moč zraka raznesla, dobesedno so izginili kot kafr.

Žalostna in tragična zgodba, ki bi jo lahko preprečili, oziroma kot je dejal I. Calvino: *“Zgodba o Vajontu je zgodba nadzornikov, ki niso nadzorovali, modrih mož, ki niso vedeli, inženirjev brez talenta in številnih mož, ki so zavrnilo uporabo zdrave pameti za varovanje človeških življenj.”*

Sandra Pranjic

viri:

giam2.zrc-sazu.si/vajont.htm
sullamiacattivastrada.wordpress.com
vigilidelfuoco.bergamo.it
geol43.uni-graz.at

Kitajski zid

Človek je skozi svojo zgodovino zapustil številne arhitekturne stvaritve. Zgodovina tega obzidja, polnega krvi in solz, kot so ga imenovali zgodovinarji, sega daleč v preteklost. Kitajski zid predstavlja eno največjih čudes sveta in je simbol kitajske veličine in eden največjih dosežkov človeštva. Je ponos sodobne Kitajske in najbolj obiskana turistična znamenitost v državi. Nekoč je celo Mao Cetung velikopotezno izjavil, da »nisi pravi moški, dokler nisi splezal na Kitajski zid«. Zid namreč na leto obišče okoli 10 milijonov turistov. Od leta 1987 je vpisan na UNESCO-v seznam svetovne dediščine. Kitajski zid poteka od vzhoda proti zahodu Kitajske. Zemljepisne značilnosti ozemlja niso predstavljale ovir pri gradnji tega mogočnega zidu. Slednji spominja na velikanskega zmaja, ki se plazi med gorami in se razteza v nepregledne daljave, se vzpenja po najbolj strmih vzpetinah, prečka reke, se spušča v doline in se ponekod izgublja v oblakih. Ta čudoviti biser svetovne arhitekture je plod večstoletnega dela milijonov rok in skupna stvaritev ene celotne civilizacije. Zid predstavlja ogromno cesto, široko več kot 4 metre, ki je razčlenjena na stražne stolpe, utrdbe in opazovalnice. Povprečna višina zidu znaša 9 metrov, višina utrdb pa 12 metrov. Stoletja je bil namenjen obrambi kitajskega naroda pred napadi barbarskih plemen s severa in je nudil varnost. Kitajski zid je zahvaljujoč svoji trdnosti zagotovil obstoj eni izmed največjih svetovnih civilizacij in kultur, hkrati pa je bil tudi meja, ki je Kitajsko ločevala od ostalega sveta.

Vsakdo je že kdaj slišal, da je Kitajski zid edina človekova stvaritev na Zemlji, ki jo je iz vesolja moč videti zgolj z golim očesom.

Pravzaprav to ni res. Bilo bi tudi čudno, saj je zid povsod ožji od desetih metrov in je podobne barve kot pokrajina, ki ga obdaja. Ko astronomi zapustijo Zemljino orbito, ne morejo z golim očesom na Zemlji razločiti prav nobenih človeških "ostankov". Nihče ne ve natančno, kdo je začel širiti to, je pa zmotno trditev v zanosu postavil tudi eden pomembnejših mož NASE na neki zabavi v prvih letih raziskovanja vesolja.

Nedavne tehnološke študije in napredne meritve zidu so razkrile, da je ta spomenik precej daljši, kot so mislili doslej. Merjenje zidu je trajalo dve leti, strokovnjaki pa so si pomagali z infrardečo tehnologijo in navigacijskim sistemom. Izkazalo se je, da obrambni sistem vključuje 6259.6 kilometrov zidu, 359.7 kilometrov jarkov in 2232.5 kilometrov naravnih ovir (hribi, reke ...). V dolžino meri 8851,8 kilometra, kar je precej več od večine ocen, ki govorijo o 5000 kilometrih. Zid danes ni v celoti ohranjen, saj so nekateri njegovi deli v ruševinah, ponekod pa je že povsem izginil. Raziskava je tudi pokazala, da bi zid na nekaterih območjih lahko izginil zaradi gradnje cest, infrastrukturnih objektov ter zaradi ekstremnih vremenskih razmer.

Zgodovina

Poleg njegove dolžine je fascinantna tudi njegova zgodovina, ki traja že tisočletja. Kitajski zid so gradili več stoletij, da bi Kitajsko varoval pred vpadi tujcev. Na začetku je pri gradnji zidu sodelovalo približno tristo tisoč vojakov. Čez nekaj časa so ugotovili, da gradnja ne napreduje z željeno hitrostjo, zato so vojakom dodali še zapornike iz državnih zaporov. Pokazalo se je, da tudi to ni dovolj, zato so prisilno vključili večji del prebivalstva. Po zapisih sodeč je bil vsak tretji Kitajec poklican k gradnji zidu. Mnogi med njimi se nikoli niso vrnili. Več sto tisoč delavcev je umrlo zaradi lakote in izčrpanosti. Na začetku so za gradnjo zidu večinoma uporabljali zemljo, kamenje in les. V glavnem zaradi tehnoloških možnosti pa tudi zato, ker je bilo to dovolj za obrambo pred takratnim lahkim orožjem (meči in suvice). Verjetno je, da so s posameznimi deli pričeli že v času zgodnje Zhou dinastije (11. stoletje p. n. š.–211 p. n. š.).

Leta 214 pred našim štetjem je cesar Qin Shi Huang prvič v zgodovini združil dotedanjih sedem kraljestev v enotno Kitajsko, zaradi česar je poznan tudi kot prvi cesar. Takrat so povezali obstoječe zidove v edinstven obrambni sistem z opazovalnicami,

da bi kitajsko ljudstvo zaščitil pred vdorom barbarov in ohranil njegovo enotnost. Komunikacija med stolpi, ki so služili kot opazovalnice, je potekala s pomočjo dogovorjenih znakov. Obvestila o napadu so tako hitro prišla do prestolnice. Podnevi, ko so se približevali Huni, so uporabljali zastavice različnih barv, ponoči pa žične košare z baklami, ki so jih v točno določenem ritmu premikali gor in dol. Zid je služil kot obrambni sistem na severni meji države, ponazarjal pa je tudi cesarjevo moč. To pa ni bil cesarjev edini dosežek, saj je prav on tisti, ki je med ostalim zgradil vojsko glinenih vojščakov (Terracotta army). Skoraj 8000 vojščakov v naravni velikosti, konje in več deset tisoč kosov orožja so leta 1970 izkopali v mestu Xi'an, kjer je grobnica cesarja Qin Shi Huangdija. Vojščake so našli okrog kilometer oddaljene od grobnice, zakopani pa so bili, da bi cesarja zaščitili v onostranstvu. Šele pred nekaj leti je moderni znanosti dokončno uspelo odkriti, kje so izdelovalci kitajskih vojščakov iz žgane gline dobivali material za izdelovanje legendarnih skulptur.

Današnjo podobo je zid dobil v letih 1368–1644 med dinastijo Ming. Glede na vse pogostejše vpade Mongolov na to območje

so vladarji dinastije Ming morali nekaj ukreniti, da bi se zaščitili pred napadi sovražnikov s severa, zato so zid obnovili in utrdili. Po odkritju smodnika in razvoju težjega ognjenega orožja zid iz zemlje, kamena in lesa ni bil več učinkovit. Zato so ga med dinastijo Ming nadomeščali z zidom iz opeke in granita, ki je bil veliko bolj trden in varen pred Mongoli. Vse bolj so si tudi prizadevali za njegov izgled in predvsem na strateško pomembnih delih so pri gradnji zidu in prehodov uporabljali že zelo sofisticiran dizajn.

Kitajski zid si je mogoče ogledati in se po njem sprehoditi na številnih mestih. Kraj, kamor vozijo večino turistov, je zelo znani Badaling. Zid je tukaj sicer zelo lep in obnovljen, predvsem pa zelo oblegan – še posebno v poletnih mesecih. Zelo obiskan je tudi v Simataiu (severovzhodno od Pekinga). To je eden najbolj spektakularnih delov zidu, mestoma pa tudi zelo strm in dokaj težaven za hojo. Zid je tukaj tudi zelo avtentičen, saj ga niso skoraj nič obnavljali, kljub temu pa je dobro ohranjen. Dodatno je zanimiv tudi zato, ker zaradi oddaljenosti in nekoliko slabšega dostopa še ni tako turistično razvit in oblegan. Mogočen in vreden ogleda pa je tudi v Shanhaiguanu (300 km) vzhodno od Pekinga. Mesto se imenuje

tudi Prvi prehod pod nebese, kraj, kjer se združita Kitajski zid in morje, pa Zmajeva glava. Zid se namreč nadaljuje 23 metrov v morje in izgleda kot zmaj, ki pije vodo. Prizor je vsekakor veličasten in si ga velja ogledati tudi z morske strani. Celotno mesto je bilo zgrajeno, da bi varovalo najbolj vzhoden del velikega zidu.

Andrej Šabec

Oglasno sporočilo

Dragi bralci,

obljubimo, da bomo naslednjič še boljši, zanimivejši, izčrpnější... zato nujno potrebujemo tvojo pomoč. Ponujamo ti možnost, da nam pišeš o stvareh, ki bi jih rad delil z ostalimi. Če si želiš sodelovati z nami, piši na naslov: spela.lamut@gmail.com.

Naše uredništvo je odprto za vse predloge, zato komaj čakamo na tvoj mail. Ne pozabi, da lahko skupaj naredimo revijo še boljšo, večjo.

Naj se še zahvalim vsem, ki nam tako ali drugače pomagajo pri izvedbi projekta, hkrati pa želim vsem profesorjem in študentom prijetno branje.

9	7	1	5	6	2	3	8	4
5	3	8	9	1	4	7	6	2
6	2	4	3	7	8	1	9	5
8	1	9	5	6	2	5	4	7
7	4	2	1	3	9	6	5	8
3	5	6	8	4	7	2	1	9
4	8	7	2	5	1	9	3	6
1	9	3	4	8	6	5	2	7
2	6	5	7	9	3	8	4	1

rešitve: sudoku hard

Emonika

Spet je vikend mimo, napakiraš nahrbtnik in vsedeš na vlak. Čez nekaj časa glas iz zvočnika zatuli "Ljubljana". Otovrjen se komaj prebiješ do vrat in izstopiš. Utrujen od dolge poti v neudobnem vlaku, se privlečeš do stopnic. Seveda so tiste "ta navadne" in ne tekoče. Razočarano z vlečeš vso svojo prtljago dol in prideš v čuden podhod. Tisti, ki so na postaji prvič, se najprej 5 minut sprašujejo, kam morajo. Levo, desno? Čudežne table, imenovane kažipot, tu pač ne obstajajo.

Ko končno nadaljuješ pot, prideš do naslednjih stopnic. Edina razlika je, da moraš tokrat ležiti gor in ne dol. Počutiš se kot kaka naložena mula in končno priležeš na vrh. Za one, ki Ljubljanec ne poznajo, tudi tu ni tabel, le zakaj bi bile? Pogledaš okolico in naj se še tako trudiš, tam res ne najdeš nič očarljivega. Takšna pot je za nas študente, ki tedensko migriramo, nujna, ampak predstavljajte si, kako se počutijo turisti. Če je to njihova prva izkušnja s Slovenijo, bi se v tistem trenutku najraje vsedli nazaj na vlak in odpeljali daleč daleč stran. Izkušnja z vlakom je slaba, situacija na avtobusni pa je še precej slabša; tistim nekaj granitnim kockam in grdim visečim tablam res ne moreš reči avtobusna postaja. Vendar pa bo kakovost potniških storitev kmalu boljša. Predvidoma do leta 2012 bo namreč zgrajen večnamenski kompleks Emonika, ki bo združeval poslovne stolpnice, nakupovalno-zabavišni del, kongresni center ter najpomembnejše, novo avtobusno in železniško postajo.

Poslovna stolpnica Emonika in nakupovalno-zabaviščno središče

Najvišji del večnamenskega središča bo predstavljala poslovna stolpnica Emonika.

S 27. nadstropji in 100m v višino bo najvišja stolpnica v Ljubljani, njen vrh pa bo na nivoju ljubljanskega gradu. Poleg obljubljenega udobja in najsodobnejših storitev, si lahko podnajemniki pišrn obetajo spektakularen razgled.

Poleg višine, pa je stolpnica zanimiva tudi zaradi tega, ker bo prva "zelena zgradba" v Ljubljani. Ta eko velikan bo z nadzorom energije omogočal kar 30% energetske prihranke, za zmanjševanje negativnih vplivov na okolico, pa bodo nameščeni še nekateri alternativnimi viri energije.

Nakupovalni del bo obiskovalcem ponujal čez 200 trgovin, restavracij in barov. V zabaviščnem delu se bo poleg kinodvorane nahajal še casino ter wellness s fitnesom. Streha središča bo namenjena zelenim površinam, ki bodo obiskovalcem ponujale prostor za sprostitev.

Gradnja

Večnamenski projekt Emonika nastaja v obliki javno-zasebnega partnerstva med Trigranit-om in Slovenskimi železnicami. Gradbeni dela bi se morala začeti že pred leti, celoten projekt pa bi treutno moral biti že v zaključni fazi. Vendar je bilo pri projektu, vrednem 350 milijonov eurov, kar nekaj zapletov.

Pogodba o partnerstvu je bila podpisana že jeseni 2007, prva pripravljala dela pa so se začela pozimi naslednje leto, ko je bil tudi objavljen arhitekturni natečaj za idejne rešitve za gradnjo javno logističnega dela Emonike. Sledilo je rušenje nekaterih odsluženih stavb ter izkopavanje rimskih skeletnih in žarnih grobov. Zaradi možnosti poglobitve železniških tirov je prišlo do spremembe zazidalnega načrta in spremembe prostorskega načrta (sprememba podhoda

in postajne dvorane pod tiri v nadhod in postajno dvorano nad tiri).

Finančna kriza je povzročila začasno odložitev projekta. Investitorji so se odločili, da bodo projekt razdelili na več manjših delov, najprej pa bi začeli z izgradnjo poslovne stolpnice. Vendar pa je sledila ponovna sprememba zazidalnega načrta, kar je gradnjo še bolj odložilo.

Po novem zazidalnem načrtu je tako Emonika enoten projekt, ki vključuje istočasno izgradnjo stolpnice ter postaje, zato pa je potrebno dobiti gradbeno dovoljenje tudi za postajo. Slovenske železnice in Ministrstvo za promet morata najprej določiti podpirne stebre za novo postajo, šele po tem pa se bo lahko začela pripravljati vsa potrebna dokumentacija. Tudi zunanji del komercialnega in javno-logističnega dela se še spreminja, izgled stolpnice pa naj bi bil dokončen.

Gradnja se bo pričela, ko bodo urejene vse podrobnosti, investitorji pravijo, da bodo našli rešitve do konca tega leta, vsi pa upamo, da bo imela Ljubljana kmalu potniški center, ki bo primerljiv s potniškimi centri ostalih evropskih mest.

Ditka Čakš

Kolizej

viri:
mladina.si
kolizej.com

Zgodovina

Pred približno 160 leti so na območju izven mestnega obzidja v opuščeni gramoznici zgradili objekt, ki je bil namenjen potrebam takratne avstro-ogrske vojske. Zgradbo so najprej uporabljali kot nastanitveni prostor ter skladišče in konjušnico, kmalu pa tudi kot prizorišče različnih družabnih prireditev. Kasneje so objekt preuredili v delovne prostore za obrtnike in gostince, nazadnje pa so ga uporabljali kot nekakšna socialna stanovanja. V devetdesetih letih 20. stoletja je bil Kolizej razglašen za spomenik lokalnega pomena.

Gradnja Kolizeja je bila precej hitra ter nekovostna, opeka je tako skozi čas popolnoma preperela, pa tudi zunanja podoba se je z odstranitvijo keramičnih rozet in nadstropnih arkad precej spremenila. Stanovalci so notranjost spreminjali po svojih željah in brez strokovnega nadzora, prav tako pa stavba ni bila primerno vzdrževana. Vse to je vodilo do delne porušitve Kolizeja leta 1995, ko so v nesreči umrli trije ljudje. Od takrat naprej je bil objekt zapuščen.

O zgradbi

Prvoten tloris je meril 30 x 120 m, danes pa ima Kolizej skoraj 16.000 m² bruto etažnih površin na cca 9.000 m² zemljišča. Pritličje se nahaja skoraj 5 m pod nivojem tal.

Opečna konstrukcija je zaradi vlage, preperavanja, preobremenitev in posegov v nosilno konstrukcijo dotrajana. Po zadnjih preiskavah mejne obremenitve ponekod presegajo računske tlačne trdnosti tudi nad 400 %. Poleg tega objekt ne dosega predpisane potresne odpornosti, nekateri deli naj bi se porušili že pri 10 % globalni potresni odpornosti. Tudi če nisi gradbenik in o tem res nimaš pojma, se moraš ob takšnih številkah zamisliti. Obnova objekta je tako precej vprašljiva ter posledično tudi draga.

Danes

Po procesu denacionalizacije je bil Kolizej prodan Jožetu Anderliču. Novi lastnik je želel stari Kolizej podreti, na njegovem mestu pa zgraditi večfunkcionalen objekt, ki bi vseboval stanovanjsko-poslovni in nakupovalni del ter večnamensko dvorano. Zapletlo pa se je že na samem začetku –

novem Kolizeju mora biti namenjen kulturi, poleg tega pa mora investitor sofinancirati obnovo primerljive kulturne dediščine v Ljubljani, najverjetneje Cukrarne. Rešitev ni idealna, vendar pa pomeni napredek.

In kako naprej

Kdaj se bo začelo rušenje Kolizeja, ni znano, pričetek gradnje je sicer predviden v tretjini leta 2010, zaključek pa leta 2015. Kompleks na skoraj 92.000 m² naj bi

Kolizej je bil zaščiten kot kulturni spomenik državnega pomena. Spomeniškovarstvena služba je zahtevala ohranitev velikosti stavbe, fasade in notranjega tlorisa. Njegova domnevna porušitev pa je razdelila tako strokovno kot tudi širšo javnost. Lastnik je medtem razpisal natečaj, k sodelovanju so bili povabljeni različni strokovnjaki, žirija pa je na koncu izbrala projekt nizozemskih arhitektov Neutelings-Riedijk. Urbanistični svet se s takšnim načinom izbora ni strinjal, saj je za območje, kjer stoji Kolizej, veljal stari zazidalni načrt, ki zavezuje, da se na tem območju razpiše javni natečaj ter k sodelovanju povabi tudi domače strokovnjake. Zdelo se je, da zapletom kar ne bo konca. Letos poleti pa sta lastnik ter kulturna ministrica le prišla do dogovora. Podpisala sta kulturnovarstveno soglasje, ki določa ukrepe, ki se jih mora držati lastnik. Če na kratko povzamem, osrednji prostor v

zdrževal pet vsebinskih sklopov (dvorano, nakupovalno-zabavišni del, poslovni del, stanovanjski del in parkirne površine). Osrednji del celotnega kompleksa bo javnokulturni prostor – dvorana s 1600 sedeži, poleg nje pa še plesna dvorana, Grand Opera Hotel s petimi zvezdicami in več kot 150 sobami ter parkirna hiša s skoraj 700 parkirnimi mesti. Javne površine bodo dopolnjevale še terase na različnih nivojih, med njimi se bodo dvigali trije poslovni stolpi različnih velikosti, predvidena prvotna višina pa se je s 95 m znižala na 75 m. Na t. i. kulturni osi, na kateri najdemo Narodno in Moderno galerijo, Opero, Narodni muzej, Cankarjev dom in Dramo, se bo tako v prihodnosti znašel še en objekt, ki naj bi doprinesel k razvoju in ohranitvi mestnega jedra. Kljub deljenim mnenjem pa bo samo čas tisti, ki bo pokazal, kako dobra je bila odločitev.

Športna dvorana Stožice

Potep po ljubljanskih gradbiščih

V sklopu izgradnje Športnega parka Stožice poteka tudi izgradnja Športne dvorane Stožice, ki je locirana med Vojkovo cesto in severno ljubljansko obvoznico.

Dvorana v Stožicah bo namenjena predvsem športu (košarka, odbojka, mali nogomet, badminton, rokomet...). Kot dopolnilna dejavnost pa bo namenjena tudi koncertom in podobnim prireditvam. Dvorana bo na dveh nivojih (vmes bodo VIP lože z okoli 1000 sedeži) sprejela 12.484 gledalcev. V primeru koncerta pa je na samem igrišču na razpolago še dodatnih 2000 stojišč. V sklopu dvorane je na koti -13.00 zgrajena tudi ogrevalna dvorana v ve-

likosti rokometnega igrišča, ki bo ob velikih dogodkih (EP v košarki 2013) služila za ogrevanje; do takrat pa bo služila za potrebe treningov športnih ekip. Tako kot za športnike, pa bo vrhunsko poskrbljeno tudi za gledalce, ki bodo ob gledanju in spremljanju športnih dogodkov končno lahko uživali tudi v vseh tistih dodatnih vsebinah, ki jih v Evropi in svetu že dolgo poznajo.

Konstrukcija objekta je armirano betonska, skeletna. Streha dvorane bo jekleno paličje, ki tvori kupulasto lupino, ki sloni na jeklenih konzolah vpetih v AB stebre po obodu dvorane.

V nadaljevanju sledi nekaj fotografij iz različnih obdobij izgradnje športne dvorane Stožice.

Osebnostna izkaznica:

Objekt: Športna dvorana Stožice

Investitor: GREP d.o.o.

Projektanti: Sadar Vuga arhitekti d.o.o.

tlorisna površina objekta: 35,495 m²

prostornina objekta: 328,487 m³

dimenzije igralne površine: 42, 50 x 70 m

Kota igralne površine: -4.50 m

Etažnost: k+p+3

Višina objekta: 29 m

Začetek gradnje: 1.3.2009

Konec gradnje: 30.6.2010

Nina Petruna

Armiranje točkovnega temelja

Dvorana je razdeljena na 16 delovnih etap (dilatacij). Na sliki vidimo armiranje plošče v dil. 1 na koti +1.00. Med gradnjo bo zabetoniranega cca 28.000 m³.

Opaževanje plošče ogrevalne dvorane

Dil. 1. Do 3. Na koti +1.00, stopničasti nosilec ter monolitni del tribune

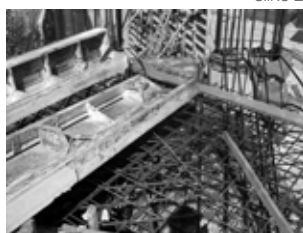
Betoniranje 1. In 2. Dilatacije na koti +5.50. Na desni strani slike zemeljska dela in izkop za temelje dilatacije 14.

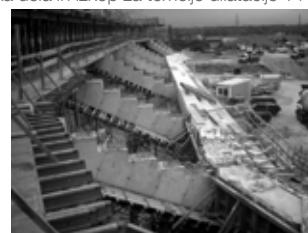
Armiranje stebra dim 60x80. V dvorani bo vgrajene cca 4500 t armature.

Opaževanje plošče s pomočjo podpornih nosilcev. Na sliki so vidni še kablji za prednapenjanje.

Stopniščni nosilec pripravljen za montažo armirano betonskih prefabrikatov L prereza dim. 80x75 in debeline 25 cm.

Zanimivost: V okviru priprav na SP v Turčiji bo slovenska moška košarkarska reprezentanca 10. avgusta 2010 odprla novo dvorano v Stožicah. Pomerila se bo z aktualnimi svetovnimi in evropskimi prvaki Španci.

Šalabajsek inženir

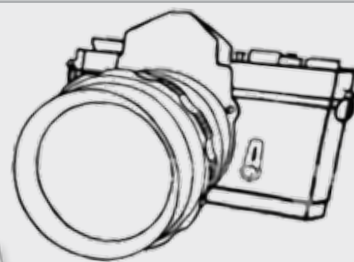
Parkirišče ob Merkurju na Viču v Ljubljani

Manjše parkirišče (5 parkirnih prostorov) se nahaja pred vhomom v trgovski center Merkur na Viču v Ljubljani. Pred novo cestno ureditvijo (nekje okoli leta 2007) je parkirišče služilo svojemu namenu in bilo konstantno v uporabi. Na tem mestu je mimo parkirišča seveda potekala le navadna cesta. Nova cestna ureditev je vključevala ureditev dveh vozniških pasov, dveh kolesarskih poti in dveh stez za pešce. Ravno nova steza za pešce je dobesedno »ogradila« parkirišče. Sprašujemo se, zakaj na tem mestu niso raje uredili zelenice oz. ali je izvajalcem odstranitev parkirišča predstavljala odvečni/nepotreben strošek. Vsekakor morate priznati, zgleda smešno. :)

Sandra Pranjic

Vabilo k sodelovanju pri ustvarjanju nove rubrike »Šalabajsek inženir«

Kot vidite, nameravamo v Most uvesti malce svežega veta, med drugim tudi nove rubrike. Ena od teh je »Šalabajsek inženir«, v kateri bomo prikazovali fotografije slabe inženirske prakse, slabega dela ali pač samo arhitekturno neestetskega.

To ne pomeni, da se bomo norčevali iz kolegov ali njihovega dela, ampak enostavno je rubrika mišljena z dobrim namenom – da se malce **nasmejemo**, pa četudi na svoj račun. Da komentiramo, kaj bi se dalo narediti bolje, ali pač pokažemo, kako se nam zdi, da se ne bi smelo delati. Verjamemo oziroma upamo, da je današnja gradnja dovolj dobra, da je takih primerov bolj malo. Zato bo ustvarjanje te rubrike precej zahtevno delo. :)

Ampak vseeno ne dvomimo v vaše budno oko ali bolje rečeno »žlehtnobo.« Vemo, da so taki primeri nekje zunaj, pa tudi pri nas. Zato študentje in profesorji – ne odlašajte in pošljite nam slike s kratkim opisom (lokacija, kaj vas je zmotilo) na uredniški elektronski naslov:

tinazavsek@gmail.com
spela.lamut@gmail.com

In ne pozabite: smeh je pol zdravja! :)

La Sagrada Familia

Viva la Barceloca!

Si želiš, da bi bila jutra daljša? Bi rad pred sabo videl neskončno morje, medtem ko gledaš sončni zahod nad prostrano ravnino in ti lahek vetrc kuštra lase? Želiš občutiti neopisljive občutke sreče in od zadovoljstva na ves glas zakričati viva la vida? Bi morda rad v ritmih salse preplesal noč in pričakal nov dan na dolgi peščeni plaži, kjer valovi zabrišejo vse sledi?

In če bi si rad poleg tega ogledal še "odštekana" dela z domišljijo navdihnutih umetnikov ter preživil čas v prostiranih parkih, pojdi v Barcelono!

Pogled z Montjuica

Špansko mesto, znano po dolgih plažah in žurih, ki se nikoli ne končajo, leži ob Sredozemskem morju na severovzhodu temperamentne Španije. Mesto se začne prebujati ob desetih dopoldne, ko se odprejo trgovine in kavarne na glavni ulici – Ramblji. Tu je središče mesta, na ulici najdeš prav vse, kar iščeš; tropske želve, poulične glasbenike, žepne tatove, prebivalce bivše Juge, žive kipe, dihurje ... Če pa iščete polže ali pa bi si privoščili slasten zajtrk, se odpravite na največjo tržnico La Boqueria. Ta zagotovo ponuja najboljše vonjave in barve v Barceloni. Domačini prisegajo na 'l'la del Peix', kjer se stojnice šibijo pod težo rib, rakcev in školjk z vsega sveta. Malo naprej spretni trgovci ponujajo eksotično sadje

ter zelenjavo zanimivih oblik in barv, sveže stisnjene sokove, nakupe vredne čokoladne izdelke, tople dišeče rogljičke, tisoč in eno vrsto jajc, prekajene prašičje nogice, že oskubljenе zajce, še vedno žive polže, nešteto začimb, gob, španskih vin ... Dišečo jutranjo kavico lahko popijete kar na tržnici ali pa se odpravite v katerokoli smer in prišli boste do Starbucksa. Ob slabem vremenu se lahko odpravite v Picassov ali Dalijev muzej ter si ogledate fascinanten akvarij. Ker pa tam redko dežuje, vam za preživljanje popoldanskih uric priporočam ogled nekaterih znamenitosti, ki vam bodo zgotovo vzele sapo.

Tržnica

Vhod na tržnico

Park Güell

v neposredni bližini La Ramble boste našli park Güell, ki ga je daljnega leta 1900 ustvaril Antoni Gaudi. Grof Eusebi Güell, po katerem nosi park tudi ime, je zaprosil umetnika, naj ustvari, tako imenovano 'vrtno mestce' s hišicami, ki bo namenjeno le premožnim. Projekt ni nikoli zaživel, a je vseeno Gaudiju uspelo narediti eno od mnogih znamenitosti Barcelone. Ko vstopimo v park, dobimo občutek pravičnega sveta, na katerega nas spominjajo valovite oblike in pisane barve.

Casa Mila

je zadnje delo Gaudija, preden se je čisto osredotočil na Sagrada Família in se nahaja na avenuji Gracia. Na videz odstopa od tradicionalne arhitekture, saj na celotni konstrukciji ni ravne linije. Že od daleč se opazijo valoviti balkoni, za katere je Gaudi dobil navdih pri morskih valovih. Poleg tega ima zanimivo notranjo razporeditev, ki daje vtis začetka dvajsetega stoletja, ter domiselno strešno teraso polno zaobljenih oblik in pisanih dimnikov. Rekli bi lahko, da nam strešna terasa da nadrealistični vtis in občutek, da se nahajamo v znanstvenofantastičnem filmu.

La Sagrada Familia

Gaudijeva največja mojstrovina, ki je še dandanes nedokončana in je ena največjih turističnih atrakcij. Stavba naj bi simbolizirala sveto družino, in čeprav je še vedno v izgradnji, je vredna ogleda. Tu lahko tudi obiščete kripto Antonija Gaudija in si ogledate muzej, ki nam pove zgodbo o samem arhitektu in zgodbo o Sagradi Familiji. Poleg tega se lahko z dvigalom dvignete na enega izmed stolpov, ki ponuja veličasten pogled na Barcelono.

Montjuic

hribček nad mestom, s katerega se razprostira razgled nad celotno Barcelono, je vsekakor vreden vsake sekunde, ki jo preživimo tam. Ime Montjuic ali Židovska gora kaže na to, da je tam nekoč verjetno bilo židovsko pokopališče ter tudi njihove naselbine. Tukaj si boste lahko ogledali številne športne objekte, v katerih so leta 1992 potekale olimpijske igre, si privoščili dolge sprehode po zelenih površinah ali pa se odločili za ogled kakšnega od muzejev. Ne smemo pa pozabiti na grad Montjuic na samem vrhu hribčka in na Pueblo Espanol, ki je drugače znan kot španska vas v malem.

Olimpijski stadion

Grad Montjuic

La Rambla

Barri Gotic

ali tako imenovana gotska četrt se nahaja vzhodno od La Ramble. Tu najdemo stare hiše, nekatere še iz 15. stoletja, prepletene s številnimi ulicami, kjer se zlahka izgubimo. Na ulicah se nahajajo različni bari, kavarne, restavracije ter hoteli in hostli.

Po dolgem dnevu se zgodovinsko mesto polno kulturnih znamenitosti in peščenih plaž v poznih večernih urah spremeni v Barceloco. Nočno življenje se prične kot večina stvari s sprehodom po Rambli in nabiranjem različnih letakov polnih idej, kako in kje preživeti noč. Za razliko od nas, ki večerjo preskočimo in začnemo zabavo kar s pijačo, se v Barceloni večerja prične okoli 22. ure, kjer se ob sangriji in zvokih flamenka odločite, kako preživeti noč. Za začetek noči lahko obiščete enega od mnogih barov, nato pa nadaljujete v klubu po vaši izbiri vse do zgodnjih ur.

Gotska četrt

Kaj je dobro vedeti o Barceloni?

Barcelona je glavno mesto Katalonije, kjer prevladujejo rimo kataliki. Osnovna valuta je evro. Po mestu se lahko prevažate z avti, kolesi, avtobusi, podzemno železnico in taksiji. Najcenejše je s podzemno železnico in kolesi, ki so na izposajo. Kot vsako veliko evropsko mesto, ima tudi Barcelona svoj delež žepnih tatov, tako da moramo biti vedno pozorni na osebne stvari in jih imeti na varnem (zelo priporočam »money belt«).

Španci so zelo odprti in radi pomagajo, vendar pa v povprečju ne znajo dobro angleško, tako da je znanje osnovnih španskih besed v veliko pomoč pri sporazumevanju.

Kako do Barcelone?

Odločite se lahko za avanturo z avtom, vlakom ali prijetno potovanje z ladjo. Najhitreje pa bo seveda z letalom. Ker nas je večina študentov in je cena tisto, kar nam dela največje preglavice pri potovanjih, vam priporočam, da se odpravite z letalom iz letališča Treviso, ki je blizu Benetk. S pravočasno rezervacijo lahko letite s povratno karto že za manj kot 100 evrov. Pa srečno!

Črna prst

Črna prst - skrajno desno

Črna prst že dvesto let slovi kot pomemben botanični vrh Julijskih Alp. Rastlinstvo je bogato zaradi zanimive geološke zgradbe, saj med triasnimi apnenci najdemo tudi temne neprepustne julijske skrilavce, ki so dali gori tudi ime. Dodatno pa je k pestrosti prispela sama lega gore na južnem robu poledenitev.

Zato ni prav nič čudno, da so bili prvi raziskovalci Julijcev botaniki. Možnost, da odkrijejo nove, neznane rastline, je močno spodbudila številne botanike, da so prišli sem raziskovat.

Naravoslovec Balthasar Hacquet je bil rojen v Bretaniji in je nekaj časa živel prav pustolovsko življenje, 1773 pa je postal rudniški kirurg v Idriji. Od tam je mnogo popotoval po Sloveniji in tudi Julijskih Alpah. V prostem času se je posvečal botaničnemu in mineraloškem študiju in tako odkril svojo ljubezen do Julijcev. Že leta 1777 se je prvič poskusil povzpeti na Triglav in dosegel 138 metrov nižji Mali Triglav. Hacquet je objavil svoja mnogostranska opazovanja v zbranem delu z naslovom »Oryctographia Carniolica« (1777–1781).

Črno prst obiskujejo botaniki že več kot dvesto let. V tem času je tako zaslovela, da se hoče povzpeti nanjo vsak, ki hoče spoznati rastlinstvo v Julijcih.

Vzpon na Črno prst začnemo v Bohinjski Bistrici, nekdanjem železarskem kraju v dolini Save Bohinjke. Z avtomobilom se odpeljemo iz Bohinjske Bistrice čez Ravne še tristo metrov više, do Mencingerjeve kočice, in začnemo bistveno krajši vzpon na 805 metrih. Obstajata dva označena pristopa, ki vodita vzhodno oziroma zahodno mimo vrha Črna gora. Planinci raje uporabljajo bolj slikovito zahodno pot čez Planino za Liscem. Do opuščene planine poteka pot skozi gozd. Potem se začne hoja čez travnike in okrog prostrane kotanje, v kateri se bleščijo cvetlice v najrazličnejših barvah. Preden stopimo na greben, vodi složna pot čez strmo pobočje od prevala Čez Suho vzhodno od Črne prsti. Od tod razločno razberemo temne sklade jurskih skrilavcev v vršnem čoku gore.

S sedla Čez Suho (1760 m) je dobro viden planinski Dom Zorka Jelinčiča, ki mu pogosto pravijo kar Dom na Črni prsti in je prilepljen na skalo tik pod vrhom. Po travnatem vzhodnem grebenu

Črni skriljavec, po katerem je gora dobila ime

Tudi Juliusa Kugyja, ki je sistematično raziskoval Julijske Alpe šele stoletje za Hacquetom, je najprej gnalo v gore botanično navdušenje. Balthasar Hacquet je Juliusu Kugyju zapustil še eno spodbudo. V svojih zapisih je opisal trentarski grintavec. Julius Kugy je iskal to cvetlico v Julijskih Alpah vse življenje. Vendar je ni mogel najti. Strokovnjaki so kasneje ugotovili, da ta čudežna cvetlica sploh ne obstaja. Hacquet je namreč na novo poimenoval v njegovem času že opisano belo obglavko.

Karl Zois iz Bohinja, brat slovitega barona Žiga Zoisa, je bil tudi navdušen botanik; njegovo ime je ovekovečeno v zoisovi zvončnici, endemitu Julijskih Alp.

smo hitro pri njem. Dom je predelana nekdanja italijanska kasarna in pomembna postojanka pri višinskem prečanju Spodnjih Bohinjskih gora. Razgled z vrha Črne prsti spada med najširše in najlepše v Julijcih. Sestopimo čez Planino za Črno goro vzhodno od poti, po kateri smo se vzpenjali. Mikaven je tudi sestop na jug skozi gorsko vasico Bača, po strmih travnikih, na katerih nam zaradi bogastva cvetlic postane razumljiv sloves Črne prsti. Če se spustimo čez Bačo v Podbrdo, se lahko odpeljemo nazaj v Bohinjsko Bistrico z vlakom skozi predor.

Špela Arh

viri:
ivanpavlovce.net

Doping

“Nekje v času zimskih priprav so nam v žilo vsako jutro vbrizgavali EPO, da se nam je koncentracija rdečih krvničk nenormalno povišala še pred začetkom spomladanskega dela sezone. Poleg tega smo morali dodajati v kri še inzulin in enormne količine železa, kar je prišlo v paketu z eritropoetinom. Tak je bil “recept zdravnika”, ki je skrbel za to, da smo vse dodatke vnašali v optimalnih količinah in da stvar ni postala sumljiva, ko je bilo treba opraviti doping teste. Ko so prišle na vrsto prve dirke, sem trpel kot ostali tekmovalci, vendar ko so prišli na vrsto najtežji deli, strmi in dolgi vzponi in sem se ozrl okrog sebe, so bili poleg mene mogoče le še trije kolesarji. Verjetno prav tako niso bili čisti.”

Uvodni odstavek je pričevanje nekdanjega slovenskega profesionalnega kolesarja, ki mi je na tak način poskušal razložiti, kako je izgledalo pripravljavanje na novo kolesarsko sezono. Ob takih opisovanjih malokdo, ki ima rad šport, ostane malodušen.

“Končna vrstna reda kolesarskih dirk Giro d’Italia 2008 in 2009 po najnovejših razkritjih italijanskega državnega tožilstva v Padovi še nista potrjena.” To je naslov vesti, ki je pred slabima dvema tednoma preletela športno javnost. Nekateri so bili razočarani, kajti pričakovali so, da bo močan boj proti prepovedanim sredstvom, ki ga zadnja leta bijejo različne organizacije v svetu športa (npr. WADA), obrodil sadove in končno očistil velike kolesarske dirke takšnih in podobnih afer. Na drugi strani so bili nekateri prestrašeni. Tu imam v mislih predvsem tekmovalce, ki zavedno jemljejo nedovoljena živila in bi se jim utegnile zalomiti, kajti prav kmalu lahko odkrijejo tudi njih. Spet drugi so le zamahnili z rokami, češ saj je očitno, da so tako in tako vsi “zadrogirani”.

Dejstvo je, da vzdržljivostni športi zahtevajo zelo visoke telesne napore, velikokrat bi se lahko celo reklo, da nečloveške. Če se samo ozremo na zgoraj že omenjeno letošnjo dirko po Italiji, kjer so tisti, ki so želeli biti pri vrhu, tri tedne kolesarili na svojem maksimumu, na dan prevozili 200 kilometrov in se povzpeli čez kar nekaj še za

osebne avtomobile zahtevnih prelazov, se takoj vprašamo, kako to zmorejo. Je sploh mogoče v tolikšni meri natrenirati naš organizem? Vprašanja so očitno upravičena, saj med Girom in po njem ter podobnih velikih kolesarskih dirkah (npr. Tour de France in španska Vuelta) vsako leto izbruhne vsaj kakšna afera povezana z dopingom. Zelo odmevna je bila lanska zgodba s “francoske pentlje”, ko so razkrinkali tretjevrščenega Bernarda Köhla. Avstrijec je priznal transfuzijo krvi med dirko, hkrati pa za seboj v luknjo potegnil še celotno karavano, kajti njegove izjave, da je Tour nemogoče končati brez nedovoljenega in da je bila večina kolesarjev na dirki pod dopingom, so močno očrnille kolesarstvo kot tako. Vendar ni samo kolesarstvo tisto, ki je obremenjeno z vprašanji o jemanju poživil. Gotovo se goljufanje z dodatki pojavlja tudi v drugih športih, ki pa vendarle, kot kaže, niso tako na udaru. Nedvomno so metode, ki preganjajo vzdržljivostne športnike, veliko bolj napredovale, kot pa tiste, katere najpogosteje uporabljajo pri nadzoru v ekipnih športih. Redko slišimo, da na doping testu pade kakšen izmed vrhunskih nogometašev ali košarkarjev. Seveda lahko naivno pomislimo, da dopinga v teh športnih panogah preprosto ni, vendar je to iluzija. Metode odkrivanja so preprosto še vedno preveč primitivne, da bi sledile naprednim ilegalnim farmacevtskim pogruntavščinam.

Doping je veliko več kot le goljufanje. Po eni strani je dober posel, saj z njim mastno služi veliko zdravnikov, farmacevtov, trenerjev, menedžerjev itn. Po drugi strani je mogoče nekaj neobhodnega za samega športnika, da premaga vrsto naporov in doseže rezultat, ki mu prinaša potreben zaslužek. Nenazadnje je doping tudi veliko moralno vprašanje. Zakaj ga sploh poskušamo prepovedati? Kaj doping naredi človeškemu telesu, je lahko sploh varen? Če je, mar ne bi bilo bolje, da bi ga legalizirali in tako bi bila tekmovanja pravična, kajti tako in tako bi bil vsak dopingiran? Je to res pametno? Je to sploh še šport?

Blaž Zoubek

Sudoku

SUDOKU je številčna križanka. Mrežo je potrebno izpolniti tako, da v vsakem navpičnem stolpcu in vodoravni vrstici le enkrat uporabi vsako številko od 1 do 9. Enako velja tudi za vsakega od malih kvadratov 3 X 3. Nobena številka se torej v vrstici, stolpcu ali malem kvadratu ne sme pojaviti dvakrat. Možna rešitev je vedno le ena.

6	5	2		3				
9			2	7	4			3
	3				1	2		9
5		9	7					6
		8				3		
3					5	7		8
1		7	8				3	
4			5	6	7			2
				1		6	7	4

Easy

			7				6	
	9					4		
8	7	1						
		8			3			4
		5	9		4	2		
6			1			8		
						1	2	3
		4					9	
1				2				

Medium

2		5	7		3			
				8		5		7
4								6
					7	2		
	4						5	
		9	6					
6								5
5		8		1				
			5		2	3		4

Hard

Rok trajanja: omejen!

Vsakodnevno se v življenju srečujemo z omejenim rokom trajanja. Najpogostejše oziroma najbolj pozorni smo nanj v trgovini, ko pridno polnimo košaro z živilskimi izdelki in istočasno preverjamo rok uporabnosti vsakega izmed njih. Podobno smo zelo pozorni tudi pri nakupu dražjih tehničnih proizvodov, kjer nam proizvajalci garantirajo za brezhibno delovanje izdelkov z določenim časovnim obdobjem. V primeru, da se izdelek predčasno pokvari ali ne deluje ustrezno, nam ga brezplačno popravijo ali pa celo vrnejo. Vse lepo in prav. Vendar pa so del nas in naših življenj tudi stvari, ki imajo omejen rok trajanja in ko le ta poteče, ni mogoče vnovčiti garancije niti zamenjati to stvar z novim izdelkom. Ker pa za te stvari ni bilo potrebno odšteti nobenega denarja, na rok trajanja sloh ne pomislimo in imamo občutek, da le ta sploh ne obstaja. Vendar se motimo.

Prvi rok trajanja, ki je še kako pomemben za vsakega posameznika je njegov življenje samo. Življenje, ki nam je bilo dano je tako samoumevno, da ga premalokrat cenimo oziroma ga mnogokrat sploh ne. Morda je povsem razumljivo, da ga manj cenimo takrat, ko nas spremlja mnogo problemov, predvsem če imajo ti precejšno težo. Kljub temu, bi se morali zavedati minljivosti in izkoristiti vsak trenutek, ki nam je dan. Kljub temu, da smo mladi se zadnje čase nemalokrat srečujemo z različnimi zgodbami, o težkih boleznih, ki niso izbirale glede na starost.

Drugi rok trajanja, ki je prav tako brezplačen in vzročno posledično mnogokrat tudi premalo cenjen je rok trajanja odnosov. Pa naj bo to odnos s fantom, punco, sestro, bratom, starši, prijatelji ali celo s profesorji. Velikokrat se zgodi, da se prepozno zavemo vrednot, ki jih prinese iskren odnos. Res je tudi, da je težko najti ljudi, s katerimi je možno graditi vzajemen odnos in ga kasneje tudi negovati. Če pa ste našli ljudi, s katerimi ste vzpostavili tak odnos, ga le skrbno čuvajte, kajti ko bo v življenju najtežje boste ugotovili, da je z iskrenimi prijatelji, ki vam stojijo ob strani, mnogo lažje kot bi bilo sicer. Kajti vedno potrebujemo nekoga, ki verjame v nas, naše sanje in odločitve. Tretji tok trajanja pa se nanaša na naše novepečene študente. Čeprav ste na samem začetku vaših študentskih let, bodo ta minila zelo hitro. Sedaj se vam to morda zdi smešno, vendar ko boste korakali proti koncu in se ozrli malce nazaj, boste ugotovili, da vsako leto mine hitreje in hitreje. Kljub temu, da se boste srečevali z mnogimi problemi, če ne z drugimi sigurno s študijskim, si boste včasih zaželeli podoživeti nepozabne trenutke s kolegi iz študijskih klopi. Konec koncev boste ugotovili, da so vsi problemi rešljivi in da je vsak dan nekaj neponovljivega.

In kaj naj napišem še ob zaključku? Poiščite vse roke trajanja ki vas spremljajo v življenju, se osredotočite na tiste, ki so brezplačni in jih čim bolj izkoristite. Saj veste, vsak rok trajanja je omejen.

Maja Šušteršič

V oktobrski številki revije Most smo objavili članek Fgg organiziranost. V njem so se znašle nekatere napake, za kar se opravičujemo in objavljamo popravek.

Dekan

prof. dr. Matjaž Mikoš, univ. dipl. inž.grad.

Prodekani

Prodekan za gospodarske zadeve

doc. dr. Božo Koler, univ. dipl. inž. geod.

Prodekan za raziskovalno in mednarodno dejavnost

prof. dr. Goran Turk, univ. dipl. inž.grad.

Prodekan za študentske zadeve

doc. dr. Jana Šelih, univ. dipl. inž.grad.

Prodekan za izobraževalno dejavnost

doc. dr. Dušan Petrovič, univ. dipl. inž. el.

Tajnik fakultete

Majda Klobasa, univ. dipl. prav.

Predstojnik Oddelka za gradbeništvo: prof. dr. Bojan Majes, univ. dipl. inž.grad.

Predstojnik Oddelka za geodezijo: izr. prof. dr. Dušan Kogoj, univ. dipl. inž. geod.

Predstojnik Oddelka za okoljsko gradbeništvo: prof. dr. Boris Kompare, univ. dipl. inž.grad.

Ksenija Mihajlovič, univ.dipl.ekon. , vodja študentskega referata
Področja dela: Vodenje in koordinacija dela v referatu

E-mail: ksenija.mihajlovic@fgg.uni-lj.si

Telefonska št.: 01/4768-533

Jamova 2, I. nadstropje, soba 112

(trenutno na porodniškem dopustu)

Janja Ribič, strokovna delavka v referatu , v.d. vodja referata

Področja dela: Izredni študij gradbeništva

E-mail: janja.ribic@fgg.uni-lj.si

Telefonska št.: 01/4768 533

Jamova 2, I. nadstropje, soba 112

Tanja Jesih, strokovna delavka v referatu

Področja dela: Redni in izredni študij geodezije

E-mail: tanja.jesih@fgg.uni-lj.si

Telefonska št.: 01/4768 644

Jamova 2, VI. nadstropje, soba 612

Lidija Živanović, strokovna delavka v referatu
Področja dela: Študij vodarstva in komunalnega inženirstva

E-mail: lidija.zivanovic@fgg.uni-lj.si

Telefonska št.: 01/4264 288

Hajdrihova 28, I. nadstropje, soba 30

Elizabeta Adamlje, strokovna delavka v referatu

Področje dela: Podiplomski študij

E-mail: elizabeta.adamlje@fgg.uni-lj.si

Telefonska št.: 01/4768 534

Jamova 2, I. nadstropje, soba 113

Neda Vladič, strokovna delavka v referatu

Področje dela: Redni študij gradbeništva

E-mail: neda.vladic@fgg.uni-lj.si

Telefonska št.: 01/4768 535

Jamova 2, I. nadstropje, soba 114

Fakulteta za gradbeništvo in geodezijo

Univerza
v Ljubljani

Spoštovane študentke in študenti UL FGG,

z letošnjim šolskim letom sem bila na senatu izvoljena za prodekanjo za študentske zadeve. Moja funkcija na Univerzi v Ljubljani je edinstvena, saj je naša fakulteta edina, ki pozna funkcijo prodekana za študentske zadeve. Ta posebnost v organizacijski shemi kaže, da se fakulteta zaveda pomembnosti dobrih, korektnih odnosov med njo (kot inštitucijo), njenimi zaposlenimi ter študenti, ki so glavni uporabniki njenih storitev. Osnovna naloga moje funkcije je obvladovanje in reševanje teh odnosov, kar lahko bistveno pripomore k nadaljnjemu razvoju fakultete kot celote.

Mislim, da je moj predhodnik, doc.dr. Dušan Petrovič, svoje delo zavzeto in dobro opravljal. Pri svojem delu želim zato predvsem nadgraditi in posodobiti njegove usmeritve na naslednjih področjih:

- Na pedagoškem področju je potrebno nadaljevati z vzpodbujanjem uspešnega študija in dela študentov FGG, ki vodi k realizaciji ključnega poslanstva fakultete, to je prenašanja znanja na študente in s tem formiranja kompetentnih strokovnjakov na področju gradbeništva, geodezije in okoljskega gradbeništva. Pri tem cilji, ki jih zahtevajo prenovljeni programi glede povečanja prehodnosti, skrajšanju časa študija in študijske uspešnosti ne smejo biti doseženi z zniževanjem ravni osvojenega znanja. Na fakulteti se za doseganje teh ciljev med študijem že izvaja precej ukrepov, katerih učinke je potrebno redno spremljati. Spremljati je potrebno tudi učinke fakultetnih dejavnosti pred začetkom študija, kot so npr. pripravljali tečaji za novovpisane študente.
- Sodelovanje pri eventuelnih spremembah študijskih programov, predvsem v smislu vzpodbujanja študentskega sveta, da prevzame pri uvajanju sprememb vlogo odgovornega sogovornika fakulteti.
- Sodelovanje s študentskim svetom, kjer gre predvsem za pomoč pri njegovem vsakoletnem delovanju ter seznanjanju študentov z njegovo vlogo, ter vplivu ŠS na delovanje UL FGG.
- Spremljanje in izboljševanje sistema svetov letnikov in mentorjev letnikov; na tem področju je potrebna na strani študentov pomoč pri izbiri predstavnikov letnikov, sodelovanje pri oblikovanju študijskih redov, ter identifikacija morebitnih konfliktnih situacij s posameznimi pedagogi že na ravni sveta letnikov. Na strani fakultete pa je potrebno razmisliti o pristojnostih in zadolžitvah mentorja letnika tako, da ta zadolžitev za mentorja ni časovno preobsežna, ter izboljšati sodelovanje oz. koordinacijo med referatom, mentorjem in svetom letnika.
- Sledenje sistemu anket, v okviru katerih študentje ocenjujejo delo pedagogov. Posodobiti je potrebno tako vsebino ankete kot informacijsko rešitev, ki anketo podpira in ima precej pomanjkljivosti. Na tem področju je potrebno tudi vpeljati ukrepe za izboljšanje odzivnosti študentov.

- Sistem tutorjev (tako tutorjev študentov in učiteljev) je lahko učinkovit pripomoček za pomoč študentom, zato je potrebno vzpodbujati njegovo uporabo. Zlasti pri tutorjih učiteljih so še možne izboljšave, predvsem v tem, da le-ti uporabljajo pri svojem delu podoben pristop.
- Koordinacija mednarodnih aktivnosti, kamor sodijo mednarodno sodelovanje študentov, izmenjave študentov in učiteljev. Gre za večinoma utečeno dejavnost, ki je pomembna za osebni in strokovni razvoj udeleženi študentov in pedagogov. Tej dejavnosti nudi sicer tehnično podporo Služba za mednarodno sodelovanje.
- Sodelovanje pri promociji študijskih smeri FGG. Tu je potrebno skupaj s prodekanom za študijske zadeve in študentskim svetom razmisliti o ustrezni sistemski zasnovani strategiji, ki bi zajela večje število srednjih šol in bi bila podprta s sodobnimi komunikacijskimi orodji.
- Sodelovanje pri pripravi informativnega dneva ter pri predstavitvi posameznih študijskih smeri.
- Sodelovanje pri aktivnostih, ki so vezane na sprejem novih študentov.

Dolgoročno bi bilo smotno, da se zadnje tri dejavnosti izvajajo v obliki Karierno promocijskega centra, ki bi poleg njih opravljal tudi druge aktivnosti, npr. sistematično gojil stike z gospodarskimi partnerji. V svojem mandatu želim inicirati ustanovitev takšnega centra, ki bo povečevala prepoznavnost FGG v javnosti.

Nekatere od navedenih dejavnosti so že utečene in je zato bolj kot njihovo vpeljevanje potrebno spremljanje njihovega izvajanja in učinkovitosti. Sodim, da so vse navedene dejavnosti pomembne za razvoj UL FGG, seveda pa je količina potrebne vložene energije odvisna od faze, v kateri je posamezna dejavnost.

Pri opravljanju navedenih nalog si želim ustvarjalnega, konstruktivnega sodelovanja tako s študenti kot zaposlenimi na UL FGG, saj je lahko le na tak način dosežemo rezultate, s katerimi bomo zadovoljni vsi in bodo hkrati doprinesli k uspešnemu delovanju fakultete.

doc.dr. Jana Šelih, univ.dipl.inž.gradb.
prodekanja UL FGG za študentske zadeve

Marelični krompirjevi cmoki

Ko delamo pire iz krompirja, si ga lahko prihranimo hkrati tudi za cmoke, svaljke ali njoke. Jaz sem se tokrat odločila za marelične cmoke, lahko pa uporabite tudi sadje po želji: slive, jagode, borovnice, breskve ...

Sestavine:

- 30 dag ostre bele moke (1 kg – 0.99 €)
- 1 kg krompirja (0.29 €)
- kompot marelic (0.99 €)
- 4 velike žlice kisle smetane (180 g – 0.42 €)
- 2 jajci (6 jajc – 0.85 €)
- maslo (250 g – 1.46 €)
- cimet (0.31 €)
- krušne drobtine (400 g 0.59 €)
- vaniljev sladkor (0.16 €)
- sladkor
- sol

CENA: 6.06 €

Čas priprave in kuhe: približno 60 minut.

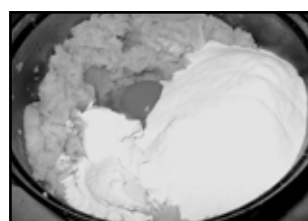
1. korak:

Najprej si pripravimo vse potrebne sestavine. Na ogenj pristavimo lonec osoljene vode. Olupimo krompir, ga narežemo na kocke in ga damo v vrelo vodo. Ko je krompir kuhan, dodamo dve rezini masla in s paličnim mešalnikom naredimo pire. Pustimo, da se ohladi.

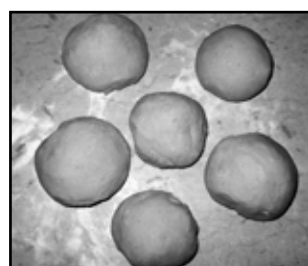
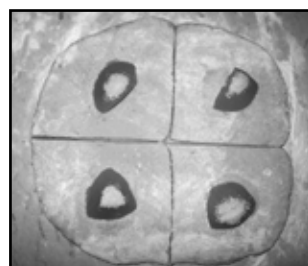
2. korak:

Ohlajenemu krompirju dodamo kisko smetano in jajci ter zmešamo. Dodamo še moko in zamesimo krompirjevo testo. Predno se lotimo izdelave cmokov, zavremo osoljeno vodo.

3. korak:

Testo razvaljamo na centimeter debelo in narežemo približno 5 cm velike kvadrate. Na vsakega položimo narezano marelico, ji dodamo žličko zmešanega vaniljevega sladkorja, sladkorja in cimeta. Stisnemo in oblikujemo cmoke.

4. korak:

Cmoke položimo v vrelo vodo in jih kuhamo na zmernem ognju 12–15 minut (ko so kuhani, priplavajo na površje).

5. korak:

Na maslu prepražimo drobtine (po želji še cimet) ter potresemo po cmokih. Še tople serviramo.

Dober tek!

Katarina Smrke

Bodimo proaktivni!

Proaktivnost. Beseda, ki je ne boste našli v večini slovarjev. Beseda, za katero ste morda že slišali, vendar še vedno veliko ljudi ne ve, kaj pomeni. Proaktivnost pomeni veliko več kot zgolj »prevzeti iniciativo«. Proaktivnost pomeni, da je vsak posameznik in samo on odgovoren za svoje življenje. Vem, da se sliši že izrabljeno in prevečkrat slišano. Toda ali se kdaj vprašate, zakaj enostavno ne prenehate s škodljivimi navadami. Ali se kdaj zamislite nad svojim obnašanjem? Kako vedno enako reagirate v določeni situaciji?! Opažate ta vzorec? Morda vam je že babica dejala, da je to v vaših genih, ker je tudi vaš stric bil tak. Zakaj torej kljub temu skoraj nič ne naredimo?

Naše obnašanje je posledica naših odločitev, ne pa okoliščin okoli nas. Samo mi imamo možnost vzeti potek življenja v svoje roke. Imamo možnost izbrati odgovor (response) na dražljaje (stimulus) okolja. Proaktivni ljudje ne krivijo okoliščin, vremena ali slabega dneva za svoje vedenje in svoje obnašanje zaznavajo kot svojo odgovornost samemu sebi. Torej ljudje, za razliko od živali, imamo možnost izbire. Nasprotje proaktivnosti je reaktivnost. Za reaktivne ljudi je značilno, da pustijo, da okolje vpliva na njih. Ko je vreme lepo, se oni počutijo dobro, kadar dežuje, se jim nič ne da, zaradi srečanja z godrnjavo sosedo so še celo popoldne slabe volje. Lahko pa so le kupili napačno salamo, ki posledično postane razlog za stresanje negativne energije. Reaktivni ljudje so si zgradili čustvena življenja na podlagi dražljajev okolja, za kontrolo nad svojim življenjem pooblašajo druge ljudi. Reaktivne ljudi vodijo čustva, okolje, stanje in okoliščine, v katerih se znajdejo. Velikokrat se počutijo kot žrtve, brez nadzora nad lastnim življenjem. Samo čakajo, da se jim bo zgodilo kaj dobrega. Proaktivni ljudje »make things happen«. Vodijo jih vrednote – skrbno premišljene, izbrane in ponotranjene. Na proaktivne ljudi prav tako vplivajo zunanje okoliščine. Toda njihov odgovor na dražljaje iz okolja je moč izbire in njeno ovrednotenje. Seveda nas stvari prizadanejo, tako ali drugače in povzročijo žalost. Toda naš značaj, naša osebnost ostane zdrava. Še več, lahko razvijemo notranje moči, s katerimi obvladujemo težke situacije in celo navdihujemo druge. Celo način uporabljanja besed, ki izražajo pogled na situacijo, se pri reaktivnih in proaktivnih ljudeh razlikuje. Reaktivni ljudje uporabljajo besede, kot so moram, če bi le lahko, takšen pač sem, tukaj ne morem nič več storiti, on me je tako razjezil ... Bodite proaktivni in v svoj vsakdanjik vnesite odgovornost za svoja dejanja. Razpolagajte z besedami, kot so: jaz si želim (narediti izpit), izbiram (to fakulteto), jaz lahko (pretečem maraton) itn.

Odločimo se, da izbiramo nasmejano življenje. V skladu s svojimi vrednotami in načeli prioritizirajmo, bodimo pozitivno naravnani in poskrbimo, da stremimo k ciljem, ki v nas ustvarjajo zadovoljstvo. Prevzemimo odgovornost za svoje življenje.

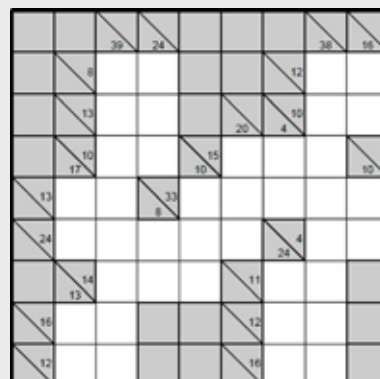
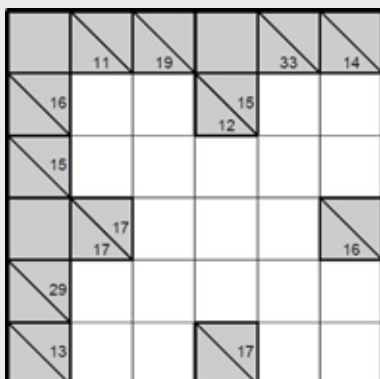
»Danes sem to, kar sem, ker sem včeraj tako izbral.«

Anja Pugelj

Kakuro

KAKURO je vrsta logične uganke, ki spominja na običajne križanke, le da so namesto črk uporabljena števila. Podobno kot pri običajni križanki so podani opisi, ki pomenijo vsoto števil v vrstici ali stolpcu. Dovoljena števila so enomestna, različna od nič. V vsoti se posamezna števila ne smejo ponoviti. Rešitev mora biti enolična.

Absolventski izlet

V moji glavi čisto potihlo odmeva glasba ... »Daj zbudi se, smo že na tleh«, je bil glas, ki sem ga slišal v polsnu, od katerega se nikakor nisem hotel posloviti in me je prepričeval naj le odprem oči, si odpnem pas, vzamem svojo torbo in začnem počasi v gosjem redu za ostalimi zapuščati letalo. Po torbi začnem mrzlično brskati in nazadnje mi le uspe iz nje potegniti pulover, katerega zadnje dni res nisem potreboval. Nepozabno doživetje absolventskega izleta je še zmeraj vrtelo film v moji glavi in ob spominih mi je telo pretreslo rahlo vznemirjenje. Polno spominov, vtisov, imen, obrazov, bežnih pogledov, pomežikov, smeha, sonca, objemov, ... Kako enostavno bi bilo, če bi lahko vso to vsebino iz glave stresel v eno ogromno škatlo, jo zaprl in nanjo napisal absolventski izlet. Seveda bi jo kdaj odprl in z nje pobrisal prah, se nasmejal ob lepih spominih ter jo nato zopet enostavno zaprl. Doživetje se je začelo že na Dolgem mostu, kjer smo se zbrali z družino študentskih sotrpinov, ko smo se z avtobusom podali proti Benetkam na ladjo in zapluli proti Za-

kintosu, za katerega smo slišali, da je pravi žurerski raj in kjer te poleg zabave očarajo tudi naravne lepote. Seveda nas je druženje in zabava na ladji povezala in pripravila na dogodke prihajajočih dni. Prvič smo na ladji zaplesali tudi absolventski ples, katerega sem se kar hitro naučil, še posebej »the move«. Naslednji večer smo se, v okviru organiziranega žura na ladji, končno začeli spoznavati tudi s farmacevti, ki so skupaj z nami tvorili skupino B5. Žurali smo skoraj celo noč, največji problem je bilo le zgodnje izkrcavanje, t.j. okoli šeste ure zjutraj.

Zakintos, raj na zemlji, ki sredi Jonskega morja združuje vse kar potrebujejo mladi. Zaradi mesteca Laganas, ki ga lahko imenujemo tudi GRŠKI PARTY PLACE, se na otok vsako leto zgrinja tisoče in tisoče mladih. Laganas je turistično središče otoka, kjer so na voljo številne restavracije, trgovine s spominki, trafike, bari, pubi, diskoteke in lokalne taverne, kjer lahko okušate tradicionalno grško

kulinariko. Pravzaprav Laganas združuje vse vaše želje! Objema ga 9 km dolga peščena plaža, ki kar vabi, da ob zabavi na njen užijete vroče sončne žarke. Dnevi so minevali z neverjetno hitrostjo, ... Bilo je nekaj nepozabnih izletov, z obveznim zgodnjim vstajanjem, vendar vredno vsake neprespane minute, ...

Dneve, ko na sporedu ni bilo celodnevni izletov, smo preživljali ob hotelskem bazenu, kjer je skupina B5 organizirala piknik. Tako smo se seveda dobro spoznali s farmacevti, uživali ob dobri hrani z žara in si nabirali moči na ležalnikih in pod sončnimi žarki.

Za zabavo je bilo več kot poskrbljeno. Žuri kot so Red love, Beach, Orto, Unisex, Boat-party, grški večer – so bili vsak zase edinstveni in neponovljivi; redko kateri se je (vsaj zame) končal pred zoro. Razlog je seveda dobra klapa, ki premore ogromno energije za zabavo in smeh. Na žurih pa so se izvajale tudi družabne igre, ki so vsaki ekipi prinašale določene točke. Tako smo npr. tekmovali v odbojki, skakanju v vrečah, sklecih, skakanju v vodo z ladjice, navijaški skupini, izdelovanju skulptur iz mivke, ... V zadnjih dveh je naša skupina zmagala in bila primerno nagrajena.

Sicer pa, kaj bi dolgovezil - absolvent je zakon! Vsega vam pa tudi ne morem izdati, se boste morali že sami prepričati. In ko se boste, ne pozabite: Kar se zgodi na absolventu ... ostane na absolventu!

Blaž Bosnar

Collegium

COLLEGIUM

ABSOLVENT 2010

absolventska klasika

UNIVERSITY BREAK

KRETA

NASTOPILO BODO:

SYLVAIN
DJ UMEK
KINGSTON

NOVO! Letošnja
top absolventska destinacija

UNIVERSITY BREAK

ZAKINTOS

Že od
299€

Možnost plačila na 9 obrokov

Že od
259€

ABSOLVENTSKE EKSURZIJE: TUNIZIJA, ŠPANIJA, TURČIJA, BALKAN, TAJSKA

Edina prava agencija za vaš absolventski izlet!

www.collegium.si

Most 31

Srečn'ga pa zdravga! Šečnö pa zdhavö! Čuj, srečno pa zdravo! Srečn'ga pa zdravga! Šečnö pa zdhavö! Čuj, srečno pa zdravo!

Srečn'ga pa zdravga! Šečnö pa zdhavö! Čuj, srečno pa zdravo! Srečn'ga pa zdravga! Šečnö pa zdhavö! Čuj, srečno pa zdravo!

Srečn'ga pa zdravga! Šečnö pa zdhavö! Čuj, srečno pa zdravo! Srečn'ga pa zdravga! Šečnö pa zdhavö! Čuj, srečno pa zdravo!

**Prihajajoči
projekti:**

- praznični Salzburg,
- Allplan,
- nadaljevalni tečaj ACad-a,
- drsanje,
- Bowling,
- FGg Turnir: hitri prstki

Srečn'ga pa zdravga! Šečnö pa zdhavö! Čuj, srečno pa zdravo! Srečn'ga pa zdravga! Šečnö pa zdhavö! Čuj, srečno pa zdravo!